

مهمترین مصادیق نقض حقوق بشر توسط آمریکا

معاونت پژوهش‌های سیاسی - حقوقی
دفتر: مطالعات سیاسی

کد موضوعی: ۲۶۰
شماره مسلسل: ۱۵۱۱۲
آبان‌ماه ۱۳۹۵

به نام خدا

فهرست مطالب

۱.....	چکیده.....
۲.....	مقدمه.....
۳.....	فصل اول - کارنامه حقوق بشر آمریکا در سطح داخلی.....
۴.....	۱. نژادپرستی در آمریکا.....
۹.....	۲. نقض حقوق شهروندی.....
۱۰.....	۳. تبعیض دینی.....
۱۴.....	۴. وضعیت زندان‌ها در آمریکا.....
۱۸.....	۵. مجازات اعدام در آمریکا.....
۲۰.....	فصل دوم - کارنامه حقوق بشر آمریکا در سطح منطقه‌ای.....
۲۰.....	۱. کارنامه حقوق بشر ایالات متحده در آمریکای لاتین.....
۲۳.....	۲. کارنامه آمریکا در ارتباط با حقوق بشر در غرب آسیا.....
۳۰.....	فصل سوم - کارنامه حقوق بشر آمریکا در سطح بین‌المللی.....
۳۰.....	۱. بمباران اتمی هیروشیما و ناکازاکی.....
۳۱.....	۲. جنایات آمریکا در جنگ ویتنام.....
۳۳.....	۳. کارنامه آمریکا در زمینه حقوق بشر در افغانستان.....
۳۶.....	۴. نقض حقوق بشر در زندان گوانتانامو.....
۴۴.....	۵. زندان‌های مخفی آمریکا در سراسر جهان.....
۴۵.....	۶. عدم عضویت آمریکا در کنوانسیون‌های حقوق بشری.....
۴۶.....	جمع‌بندی و نتیجه‌گیری.....
۴۸.....	منابع و مأخذ.....

مهمترین مصادیق نقض حقوق بشر توسط آمریکا

چکیده

موضوع حمایت از حقوق بشر یکی از مهمترین شعارها و ادعاهای مقامات آمریکا در نظام بین‌الملل به حساب می‌آید. این موضوع در طول سالیان گذشته بستر دخالت‌های غیرقانونی آمریکا در نقاط مختلف جهان و محدوده حاکمیت ملی کشورها را فراهم ساخته است. با این حال نگاهی به کارنامه و عملکرد ایالات متحده در حوزه حقوق بشر در سطح داخلی، منطقه‌ای و بین‌المللی مؤید این واقعیت است که آمریکا خود یکی از مهمترین ناقضان حقوق بشر بوده و مطلقاً صلاحیت اظهارنظر و داوری در این خصوص را ندارد. در سطح داخلی، نژادپرستی که در اشکال مختلفی چون تبعیض شغلی، آموزشی و نژادی علیه سیاهان نمود می‌یابد، نقض حقوق شهروندی، تبعیض دینی، وضعیت نامطلوب زندان‌ها و از جمله شرایط نامطلوب زنان زندانی در زمره مهمترین مصادیق نقض حقوق بشر در داخل آمریکا از سوی دولت این کشور هستند. در سطح منطقه‌ای، می‌توان به کارنامه سیاه‌واشنگتن در منطقه آمریکای لاتین از جمله تدارک چندین کودتا علیه دولت‌های مردمی در کشورهای این منطقه و نیز اقدامات ضدبشری آن در حوزه غرب آسیا، از جمله حمایت از جنایات رژیم صهیونیستی، حمایت از رژیم‌های دیکتاتوری، سرنگونی هواپیمای مسافربری جمهوری اسلامی ایران، نقض حقوق بشر در کشورهای مختلف منطقه از جمله عراق و جنایات آن در زندان ابوغریب، اشاره کرد. در سطح بین‌المللی نیز جنایاتی چون بمباران اتمی هیروشیما و ناکازاکی،

جنگ ویتنام، اقدامات ضدبشری در افغانستان، نقض حقوق بشر در زندان گوانتانامو، راهاندازی زندان‌های مخفی در اقصی نقاط جهان و نیز بی‌اعتنایی به کنوانسیون‌های حقوق بشری نمونه‌هایی از کارنامه منفی آمریکا در حوزه حقوق بشر هستند که نشان می‌دهند این کشور نه تنها نمی‌تواند مدعی حمایت از حقوق انسان‌ها در سطح جهان باشد بلکه خود به واسطه این کارنامه سیاه که آن را در ردیف نخستین دولت‌های ناقض حقوق بشر قرار می‌دهد بای د در مقام پاسخگویی به افکار عمومی جهان برآید.

مقدمه

ایالات متحده آمریکا از بدو استقلال تاکنون خود را به‌عنوان الگوی مردمسالاری و حامی حقوق بشر در جهان معرفی کرده است. در نیمه دوم قرن بیستم و در چارچوب نظام دوقطبی، این کشور به‌عنوان یکی از دو ابرقدرت با تکیه بر ایدئولوژی لیبرال دمکراسی، خود را رهبر جهان آزاد نامید و به مقابله با اردوگاه کمونیسم تحت رهبری اتحاد جماهیر شوروی پرداخت. با پایان جنگ سرد و فروپاشی شوروی، آمریکایی‌ها که عرصه را از رقیبی قدرتمند خالی می‌دیدند خود را با موقعیت بی‌بدیلی مواجه یافتند. در چنین شرایطی افرادی چون فرانسیس فوکویاما از پایان تاریخ سخن گفتند و ادعا کردند که لیبرال دمکراسی بر دیگر نحله‌های فکری غلبه کرده است. در واقع ایالات متحده زمینه را بیش از هر زمان دیگری برای اشاعه ارزش‌های مورد قبول خود در سطح جهان مساعد می‌دید، باوری که در سخن جورج بوش پدر آنجایی که از نظم نوین جهانی صحبت می‌کرد نمود یافت. نظم موردنظر وی جهانی تحت رهبری آمریکا و مبتنی بر ارزش‌های آمریکایی بود. دیدگاهی که در شکل دهی به سیاست خارجی آمریکا نقش

مؤثری ایفا نموده و طی ربع قرن اخیر از سوی دولت‌های مختلف حاکم بر این کشور به اشکال مختلف دنبال شده است. به باور دولتمردان آمریکایی حاکمیت اصول مورد نظر آنها در سطح جهانی می‌تواند به تحقق مبانی حقوق بشر مدد رساند. بر همین اساس آنها مدعی حمایت از حقوق بشر در مقیاس جهانی هستند. در این نوشتار بر آنیم ضمن بررسی کارنامه حقوق بشری ایالات متحده آمریکا در سه سطح ملی، منطقه‌ای و جهانی به راستی‌آزمایی ادعاهای دولتمردان این کشور دست بزنیم. سؤال اساسی در این میان آن است که آیا سابقه و عملکرد دولتمردان آمریکایی در حوزه حقوق بشر چه در داخل و چه در خارج آمریکا می‌تواند تأییدکننده ادعای آنها در حمایت از حقوق بشر باشد.

فصل اول - کارنامه حقوق بشر آمریکا در سطح داخلی

هرچند در نخستین اسناد صادر شده در بدو استقلال آمریکا همچون بیانیه استقلال و بیانیه حقوق بشر بر آزادی انبای بشر و برابری آنان با یکدیگر تأکید شده بود، اما در عمل شاهد تبعیضات نژادی گسترده در این کشور بوده‌ایم. برده‌داری در آمریکا امری قانونی بود و از سوی دولت ایالات متحده به رسمیت شناخته شده بود. سرخپوستان جرمی آمریکا نیز از آغاز تأسیس دولت در این کشور رفتاری خصمانه و تبعیض‌آمیز را شاهد بودند. دولت آمریکا ضمن مبادرت به عملیات نظامی علیه قبایل مختلف سرخپوست به کشتار بسیاری از آنان دست زد. این تبعیضات به‌رغم تغییر و تحولات سیاسی، اجتماعی و حقوقی پس از گذشت ۲۴۰ سال از استقلال آمریکا همچنان ادامه داشته و وجود تبعیضات نژادی در این کشور از جمله دغدغه‌های فعالان عرصه حقوق بشر در ایالات متحده محسوب می‌شود. افزون بر تبعیضات نژادی، مورد نگران‌کننده

دیگری که در ارتباط با نقض حقوق بشر در آمریکا به چشم می‌خورد وضعیت نامطلوب زندان‌های این کشور است. آمریکا با سه میلیون زندانی یعنی با یک درصد از جمعیت این کشور به نسبت جمعیت، بزرگ‌ترین زندان جهان محسوب می‌شود. براساس گزارشات منتشر شده زندان‌های این کشور از وضعیت نامطلوب برخوردار بوده، موارد متعددی از بدرفتاری با زندانیان و تجاوز جنسی در آن به چشم می‌خورد که نهادهای مسئول نیز اقدامات بایسته و شایسته‌ای را به‌منظور رفع این معضلات از خود نشان نداده‌اند.

۱. نژادپرستی در آمریکا

چنانچه پیشتر اشاره شد در آمریکا به‌رغم تأکید بر آزادی‌های فردی و برابری انسان‌ها از همان آغاز شاهد تبعیض نژادی در این کشور بوده‌ایم. مزارع گسترده در جنوب آمریکا که ثروت چشمگیری را نصیب ملاکان آن مناطق می‌نمود نتیجه کار بردگان سیاهپوست بود که از حداقل حقوق انسانی محروم بودند. روندی که تا پایان جنگ داخلی آمریکا یعنی تا سال ۱۸۶۵ ادامه داشت. دولت فدرال برای حل معضل برده‌داری، اصلاحیه سیزدهم قانون اساسی ایالات متحده آمریکا را به تصویب رساند. براساس این اصلاحیه بردگی و کار اجباری جز به‌عنوان مجازات جرمی که شخص طبق مقررات به آن محکوم شده باشد، در ایالات متحده یا هر مکان دیگری در حوزه قضایی آن ممنوع شد. این قانون سه سال بعد با اعطای حق شهروندی به کلیه اتباع ایالات متحده آمریکا فارغ از نژاد و رنگ پوست، براساس اصلاحیه چهاردهم قانون اساسی، تکمیل شد. با این حال تبعیض علیه سیاهان در ایالات جنوبی ادامه داشت به‌نحوی که با گذشت بیش از یک

قرن از لغو برده‌داری در برخی از ایالات، سیاهپوستان حق ورود به برخی اماکن عمومی همچون رستوران‌ها را نداشتند، گرچه با جنبش‌های مدنی آنان در دهه‌های ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰ میلادی، تحت رهبری مارتین لوتر کینگ، آمریکایی‌های آفریقایی‌تبار توانستند به حقوق مدنی خود دست یابند، با وجود این کماکان شاهد رفتارهای نژادپرستانه علیه سیاهان هستیم. از جمله آنها می‌توان تیراندازی به مایکل براون در ۹ اوت ۲۰۱۴ در شهر فرگوسن ایالت میسوری آمریکا اشاره کرد که بازتاب گسترده‌ای داشت. براون ۱۸ ساله پس از آنکه حداقل ۶ مرتبه هدف شلیک دارن ویلسون، افسر پلیس شهر فرگوسن قرار گرفت جان باخت. براون مسلح نبود و سوءسابقه نیز نداشت. بنابر اظهارات اداره پلیس شهر فرگوسن، براون مظنون به دست داشتن در سرقتی بود که چند دقیقه پیش از تیراندازی رخ داده بود.

این حادثه جرقه ناآرامی‌ها در شهر فرگوسن را برافروخت، عمدتاً به این دلیل که معترضان نژادپرستی را عاملی دخیل در تیراندازی می‌دانستند، چراکه براون آفریقایی-آمریکایی (سیاهپوست) بود، ولی ویلسون سفیدپوست بود. اعتراض‌های مسالمت‌آمیز و انواع و اقسام دیگر ناآرامی‌های مدنی برای مدت بیش از یک هفته ادامه داشت. مقررات منع آمدوشد در شب‌ها وضع گردید و خشونت‌ها شدیدتر شد. آنچه در این ارتباط بر شدت ناراضی‌ها از دستگاه قضایی آمریکا افزود تبرئه پلیس قاتل مایکل براون از سوی دادگاه بود. قتل سیاهپوستان به دست پلیس تنها به این مورد محدود نمی‌شود و موارد متعددی را می‌توان در این رابطه ذکر کرد. اطلاعات جمع‌آوری شده یک گروه فعال که در پروژه‌ای موسوم به «ثبت خشونت پلیس» نقش دارند، نشان می‌دهد در سال ۲۰۱۵ میلادی بیش از هزار و ۱۵۰ نفر به دست نیروهای پلیس آمریکا کشته شده‌اند که با

دست‌کم ۳۲۱ مورد قتل آمریکایی‌های آفریقایی‌تبار از سوی بزرگترین اداره‌های پلیس در این کشور همراه بوده است.

در سال جاری نیز مجدداً شاهد قتل آمریکایی‌های آفریقایی‌تبار به‌دست پلیس بوده‌ایم. در ۶ ژوئیه سال ۲۰۱۶، «فیلاندو کستایل» مرد سیاهپوست ۳۲ ساله که همراه همسر و دختر ۴ ساله‌اش در حال رانندگی در یکی از خیابان‌های ایالت «مینه‌سوتا» بود، حین توقف در ترافیک هدف گلوله پلیس قرار گرفت و کشته شد. «آلتون استرلینگ» نیز سیاهپوستی دیگر بود که یک روز قبل از آن بر اثر گلوله افسران پلیس در ایالت «لوئیزیانا» آمریکا جان خود را از دست داد.

این دو سیاهپوست تازه‌ترین قربانیانی هستند که در ادامه کشتار آمریکایی‌های آفریقایی‌تبار در تیراندازی پلیس ایالات متحده به قتل رسیده‌اند؛ موج طولانی‌مدت خشونت‌های مرگبار علیه سیاهپوستان در آمریکا به شکل‌گیری جنبش اجتماعی «جان سیاهپوستان اهمیت دارد» منجر شده است.

– تبعیض شغلی علیه سیاهپوستان

سیاهپوستان آمریکایی همواره در یافتن شغل دچار تبعیض نژادی می‌شوند و اعمال تبعیض در استخدام نیز امری عادی است. نرخ بیکاری در مورد سیاهپوستان به ۱۴/۴ درصد رسیده است.^۱

علاوه بر این، مطالعات صورت گرفته از خیزش جریان آپارتاید در محل کار در ایالات متحده حکایت دارد؛ ۱۹ پیشه از ۵۸ پیشه مورد مطالعه قائل بر بازگشت دوباره

1 . <http://www.pewresearch.org/fact-tank/2013/08/21/through-good-times-and-badblack-unemployment-is-consistently-double-that-of-whites/>

تفکیک نژادی میان سیاهپوستان و سفیدپوستان در محل کار هستند.^۱ مطابق گزارش‌های آماري اداره آمار آمریکا، متوسط درآمد یک خانوار سیاهپوست در سال ۲۰۱۱ میلادی ۳۲ هزار و ۲۲۹ دلار بوده است و این میزان ۶۰ درصد کمتر از یک خانوار سفیدپوست آمریکایی غیراسپانیایی است،^۲ نتیجه وجود چنین شرایطی گسترش فقر در میان آمریکایی‌های آفریقایی‌تبار می‌باشد.

– تبعیض آموزشی علیه سیاهپوستان

مسئله تبعیض نژادی و نژادپرستی در آموزش ایالات متحده نیز رسوخ کرده است؛ به طوری که براساس گزارش دفتر آمار ایالات متحده آمریکا، ۳۳ درصد از سفیدپوستان آمریکایی دارای تحصیلات عالی دانشگاهی هستند، این در حالی است که همین درصد در میان سیاهپوستان آمریکا ۲۰ درصد است.^۳ بین سال‌های ۲۰۰۳ تا ۲۰۱۲ میلادی، بیش از ۶۰ درصد از تقاضاهای تحصیلی سیاهپوستان برای ورود به دانشکده‌های حقوق آمریکا پذیرفته نشده است و البته این آمار در خصوص متقاضیان سفیدپوست تنها ۳۴ درصد بوده است. در حالی که سیاهپوستان تنها ۱۷ درصد از جمعیت دانش‌آموزان آمریکایی را تشکیل می‌دهند، ۳۲ درصد از اخراج‌های صورت‌گرفته از مدارس و دانشگاه‌ها به آنها مربوط می‌شود.

1. http://www.washingtonpost.com/blogs/therootdc/post/many-american-workplaces-are-becoming-more-segregated/2012/10/25/6c86e0a6-1e15-11e2-b647-bb1668e64058_blog.html

2. http://www.census.gov/newsroom/releases/archives/facts_for_features_special_editions/cb13-ff02.html

3. www.usa.chinadaily.com.cn/opinion/2013-04/22/content_16430203.htm

– تبعیض نژادی علیه سرخپوستان

سرخپوستان نیز به دلیل اطلاع‌رسانی نادرست در شرایط سخت و امنیتی هستند و شماری از آنان که قادرند آزادانه در شهرها زندگی کنند، در یافتن شغل با مشکلات زیادی روبرو هستند که تنها به چند مورد به صورت موجز اشاره می‌کنیم:

جیمز آناپا، گزارشگر ویژه شورای حقوق بشر در امور حقوق بومیان، بیان کرد که عملیات صنعتی و کارخانه‌ای مانع دستیابی بومیان منطقه به زمین‌های زراعی و اماکن مقدسشان شده است.^۱ وی ادامه داد که نرخ فقر در میان بومیان آمریکایی تقریباً دو برابر میانگین ملی آن است.^۲ گزارشگر ویژه شورای حقوق بشر در امور نژادپرستی به «نواجز» شاخه‌ای از بومیان آمریکایی اشاره نمود که با تبعیض نژادی از جمله دسترسی به مراجع قضایی و راه‌حل‌های قانونی مواجه هستند. پرداختن گزینشی به تاریخ آمریکا نیز موجب رواج باورهای نادرست پیرامون سرخپوستان شده است که نمی‌توان از تأثیر این امر بر شکل‌گیری دیدگاه‌های نژادپرستانه در ارتباط با بومیان آمریکا غافل شد. هاوارد زین، استاد دانشگاه آمریکا، در کتاب رؤیای آمریکایی (تاریخ آمریکا برای نسل جوان) پیرامون تبعیض نژادی و کشتار گسترده بومیان و سرخپوستان آمریکا در کشورش می‌گوید: «از دوران ابتدایی تا دبیرستان، هیچ حرفی درباره این نبود که رسیدن کریستف کلمب به دنیای جدید، به معنای قتل عام کامل مردم بومی هیسپانیولا بوده است... به همه دانش‌آموزان آمریکایی، ماجرای کشتار بوستون را آموزش می‌دهند که کمی پیش از جنگ استقلال علیه تاج و تخت بریتانیا اتفاق افتاد. پنج آمریکایی در ۱۷۷۰ به دست سربازان انگلیسی کشته شدند، ولی چند شاگرد مدرسه می‌دانند که

1. http://www.democracynow.org/2012/5/11/un_probe_us_should_return_stolen.

2. www.usa.chinadaily.com.cn/opinion/2013-04/22/content_16430203.htm

صدها خانواده سرخپوست، در کولورادو، در زمان جنگ داخلی، به دست سربازان آمریکایی سر به نیست شدند؟^۱

۲. نقض حقوق شهروندی

از جمله مواردی که در ارتباط با حقوق بشر مطرح می‌باشد توجه به حقوق شهروندی است که در این بین حفظ حریم شخصی شهروندان از جایگاه مهمی برخوردار بوده و از جمله مسئولیت‌های دولت‌ها در قبال شهروندان محسوب می‌شود. ایالات متحده در این خصوص با انتقادات جدی مواجه بوده و گزارش‌های متعددی در رابطه با نقض حریم خصوصی شهروندان آمریکایی توسط سرویس‌های امنیتی این کشور و با تأیید دولت منتشر شده است.^۲ براساس افشاگری‌های «ادوارد اسنودن» و افشاگری‌های مشابه، اطلاعات شهروندان آمریکایی به راحتی در اختیار سرویس‌های جاسوسی آمریکا قرار گرفته و مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌گیرد، طبق اسنادی که اسنودن در اختیار رسانه‌ها قرار داده، پس از آنکه دادگاه نظارت و اطلاعات خارجی (که جاسوسی‌های آژانس امنیت ملی باید طبق آن انجام می‌شده) رأی به غیرقانونی بودن برنامه جاسوسی داده، آژانس امنیت ملی آمریکا میلیون‌ها دلار هزینه کرده تا شرکت‌های فناوری را به همکاری وادارد. «مریسا مایر» مدیر اجرایی و مدیر عامل یاهو و «مارک زاکربرگ» بنیانگذار فیس‌بوک از برنامه جاسوسی آژانس امنیت ملی آمریکا (NSA) در زمینه ارتباطات اینترنتی شهروندان آمریکایی و دیگر کشورها انتقاد کردند. چندی پیش مدیران اجرایی

۱. زین، هاوارد (۱۳۸۹)، رؤیای آمریکایی؛ روایتی دیگر از تاریخ مردم آمریکا، شفیع‌ی سروستانی، فاطمه، تهران: عابد

2. <https://www.theguardian.com/world/2013/sep/11/nsa-americans-personal-data-israel-documents>

ياهو، فیس‌بوک، گوگل و دیگر رهبران شرکت‌های فناوری با گروه ریاست ارتباطات و اطلاعات دیدار کردند. این گروه وظیفه بازبینی فناوری ارتباطات و اطلاعات آمریکا درخصوص آشکارسازی اطلاعاتی که در اختیار آژانس امنیت ملی آمریکا قرار دارد را دارا می‌باشد. این دیدار بعد از آن صورت گرفت که یاهو و فیس‌بوک یکبار دیگر به دادگاه برای اعمال فشار به آنها به منظور افشای اطلاعات بیشتر درباره برنامه جاسوسی آمریکا اقامه دعوی کردند. اما این همه ماجرا نیست! روزنامه انگلیسی گاردین در تازه‌ترین افشاجری نشان داده است که آژانس امنیت ملی آمریکا اطلاعات خام، از جمله اطلاعات مربوط به شهروندان آمریکا را در اختیار رژیم صهیونیستی قرار می‌دهد. اسناد فوق سری افشا شده توسط اسنودن نشان می‌دهند آژانس امنیت ملی آمریکا که در الفاظ عمومی به آژانس جاسوسی آمریکا شناخته می‌شود اطلاعات خام را قبل از تفکیک آنها و جدا کردن اطلاعات مربوط شهروندان آمریکایی در اختیار این رژیم قرار می‌دهد. جزئیات این توافقنامه تبادل اطلاعات، در یک یادداشت تفاهم که بین آژانس امنیت ملی آمریکا و نهادهای امنیتی رژیم صهیونیستی در مارس ۲۰۰۹ منعقد گردیده مشخص شده است. این یادداشت تفاهم نشان می‌دهد دولت آمریکا ارتباطات شنود شده که احتمالاً حاوی مکالمات تلفنی و ایمیل‌های شهروندان آمریکایی است را مستقیماً در اختیار این رژیم قرار داده است.

۳. تبعیض دینی

در یک نگاه کلی، می‌توان ابراز داشت که مردم آمریکا مردمانی بسیار مذهبی هستند، بیش از ۹۵ درصد شهروندان آمریکایی خود را با هویت مذهبی می‌شناسند مطابق با متمم قانون اساسی این کشور، آمریکا نظامی است که برتری دینی در آن ذکر نشده است و کنگره حق

ندارد قانونی تصویب نماید که مانع انجام مناسک مذهبی شهروندان آمریکایی شود، اما در عمل با تبعیضات دینی گسترده‌ای در این کشور مواجه هستیم از جمله در رابطه با مسلمانان به‌ویژه پس از حادثه ۱۱ سپتامبر می‌توان به موارد زیر اشاره کرد.

– سوزاندن قرآن کریم

در نهمین سالگرد حادثه ۱۱ سپتامبر در سال ۲۰۱۰ میلادی، زمانی که تری جونز کشیش ایالت فلوریدا، قول داد که به‌منظور همدردی با خانواده‌های قربانیان میزبان روز بین‌المللی سوزاندن قرآن کریم باشد، این خبر تبدیل به تیتراژ اخبار شد و رسانه‌های آمریکا به‌جای مخالفت و انعکاس منفی این واقعه با اقدامات خود عملاً از آن حمایت کردند و حتی شبکه خبری CNN برنامه‌ای را با حضور تری جونز ترتیب داد.^۱

– اهانت به پیامبر اکرم (ص)

در سپتامبر ۲۰۱۲ میلادی، یک کارگردان آمریکایی با ساخت فیلمی با موضوع اهانت به پیامبر اکرم (ص) و قرار دادن آن در محیط اینترنت، موجی از خشم و ناراحتی مسلمانان را در سراسر جهان برانگیخت.

– مخالفت با احداث مسجد

گروهی از جامعه اسلامی در منطقه بسکینگ ریج نیوجرسی در سال ۲۰۱۱ درخواست ساختن یک مسجد را داده بودند که بعد از گذشت ۴ سال و با وجود ۳۹ مورد بررسی که از این منطقه انجام شد، مسئولان منطقه با درخواست این گروه در رابطه با ساختن مسجد مخالفت کردند،^۲ همچنین شهردار نیوجرسی نیز در این رابطه مسلمانان را متهم

1. <http://edition.cnn.com/2010/US/07/29/florida.burn.quran.day>

2. <http://www.cnn.com/2010/US/06/06/new.york.ground.zero.mosque>

نموده است که تصمیم دارند از زمین در نظر گرفته شده سوءاستفاده کنند. مخالفت با ساخت مسجد توسط مسلمانان تنها به این مورد محدود نشده و با درخواست آنها برای احداث مسجد در منطقه «Ground Zero» نیویورک نیز به شدت مخالفت شد، این درحالی است که براساس اصلاحیه اول قانون اساسی ایالات متحده حق هر شهروند آمریکایی است که خانه‌ای برای پرستش در هر جایی از ایالات متحده که می‌خواهد بسازد.

– تبعیض شغلی علیه مسلمانان

با وجود آنکه مسلمانان تنها کمتر از ۰/۶ درصد جمعیت شهروندان آمریکایی را تشکیل می‌دهند، اما یک‌چهارم از پرونده‌های شکایت از تبعیض شغلی از سوی مسلمانان صورت می‌پذیرد.^۱ بخش مهمی از شکایت‌های مطرح شده به کمیسیون محافظت از برابری میان کارگران به مواردی مانند امتناع رانندگان مسلمان از حمل محموله مشروبات الکلی به دلیل اعتقادات دینی و اخراج از کار به همین دلیل، اختصاص دارد، یکی دیگر از شکایات رایج مربوط به پذیرفته نشدن بانوان مسلمان در مشاغل حرفه‌ای به دلیل محجبه بودن در هنگام مصاحبه شغلی می‌باشد.

– تبعیض در محیط‌های آموزشی

دانش‌آموزان مسلمان و دیگر گروه‌های دینی و نژادی در سال‌های گذشته در معرض رفتارهای تبعیض‌آمیز و خشن در مدارس بوده‌اند. در پیمایشی که سال ۲۰۱۴ از سوی انجمن روابط اسلام – آمریکا انجام شد، ۵۵ درصد از دانش‌آموزان مسلمان اظهار کرده بودند که به دلیل هویت مذهبی خود در مدارس مورد تعرض قرار گرفته‌اند و از آنها

1. www.usa.chinadaily.com.cn/opinion/2013-04/22/content_16430203.htm

زورگیری شده است، یک‌پنجم دانش‌آموزان نیز اظهار داشته‌اند که از طرف اولیای مدرسه مورد تبعیض قرار گرفته‌اند.

توهین و تبعیض نسبت به مسلمانان در آمریکا به تبعیض در محیط‌های آموزشی و دیگر انواع تبعیض‌ها که مورد اشاره قرار گرفت محدود نبوده و نمونه‌های بسیار دیگری را می‌توان در این ارتباط ذکر کرد.

از جمله اینکه در ۱۹ نوامبر ۲۰۱۲ میلادی، مزنونی که شعارهای ضداسلامی سر می‌داد بشیر احمد، مسلمان ۵۷ ساله را در مقابل مسجد مورد ضرب‌وشتم و ضربات چاقو قرار داد.^۱

در سوم جولای ۲۰۱۲ میلادی، گزارش شد که به‌منظور آموزش نیروهای عملیات ویژه نیروی دریایی ایالات متحده، از تصویر زنان مسلمان مسلح به‌عنوان هدف تیراندازی استفاده شد.^۲

در پنجم دسامبر ۲۰۱۲ میلادی، یک خوک مرده در مقابل مسجدی در هوستون آمریکا به نشانه توهین و اهانت به مقدسات اسلامی رها شد.^۳

پایگاه اینترنتی رویترز، در ۲۹ مارس ۲۰۱۱ میلادی، گزارش داد که وزارت دادگستری ایالات متحده، از زمان حادثه ۱۱ سپتامبر تا به حال، بیش از ۸۰۰ پرونده خرابکاری، خشونت و آتش‌سوزی عمدی علیه مسلمانان، اعراب و آسیایی‌تبارها را در

1. <http://www.nydailynews.com/new-york/hate-crime-victim-recovering-home-article-1.1204467>

2. <http://www.nydailynews.com/news/national/navy-pulls-targets-muslim-women-seal-training-range-article-1.1107154>

3. <http://abclocal.go.com/ktrk/story?section=news/local&id=8909285>

دستور کار و بررسی قرار داده است.^۱

شایان ذکر است تبعیضات دینی تنها محدود به مسلمانان نبوده و سایر اقلیت‌های دینی از جمله هندوها، یهودی‌ها، سیک‌ها و دیگر گروه‌های مذهبی را نیز در بر می‌گیرد.^۲

۴. وضعیت زندان‌ها در آمریکا

آمریکا بالاترین جمعیت زندانیان در جهان را در اختیار دارد. دادگاه‌های آمریکا در ۳۱ ایالت طی سال گذشته همچنان مجازات مرگ را با استفاده از تزریق داروی کشنده ادامه داده‌اند. این مسئله در شرایطی است که اختلافات زیادی بر سر استفاده از داروی کشنده برای اعدام زندانیان وجود دارد. تلاش‌های زیادی صورت گرفته است تا به استفاده از سلول انفرادی در زندان‌های آمریکا پایان داده شود، ولی براساس گزارش دیده‌بان حقوق بشر هم‌اکنون حدود ۱۰۰ هزار نفر در آمریکا در سلول‌های انفرادی به سر می‌برند.^۳ کارکنان زندان نیز از خشونت بیش از حد علیه زندانیان استفاده می‌کنند.

– خشونت علیه معلولان ذهنی

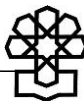
دیده‌بان حقوق بشر در ماه می ۲۰۱۵ گزارش ۱۳۳ صفحه‌ای را درخصوص برخورد وحشیانه و غیرانسانی مأموران زندان‌ها با بیماران ذهنی در آمریکا منتشر نمود.^۴ حدود ۳۶۰ هزار بیمار ذهنی در زندان‌های آمریکا محبوس هستند که آمار بسیار نگران‌کننده‌ای می‌باشد. آنچه از این مسئله بسیار نگران‌کننده‌تر به نظر می‌رسد برخورد

1. <http://www.reuters.com/article/2011/03/29/us-usa-muslims-idUSTRE72S4K720110329>

2. <http://www.borhan.ir/NSite/FullStory/News/?Id=7074>

3. <https://www.theguardian.com/world/2016/apr/27/what-is-solitary-confinement>

4. <http://www.mizanonline.ir/fa/news/209063>

بد و نامناسب کارکنان زندان‌ها با این افراد و عدم آموزش صحیح به آنان است. در سراسر ایالات متحده، کارکنان و مأموران زندان از خشونت‌های غیرضروری، شدید و حتی وسایل شکنجه برای تنبیه زندانیان ناتوان ذهنی مانند مبتلایان به بیماری روحی اسکیزوفرنی و اختلال دوقطبی استفاده می‌کنند. مأموران زندان‌ها بارها و بدون هیچ دلیلی و از طریق پاشیدن اسپری‌های شیمیایی به صورت بیماران، آنان را دچار خفگی مصنوعی کرده‌اند. دیگر نمونه‌های شکنجه این افراد عبارت است از: وارد نمودن شوک الکترونیکی به آنان از طریق وسایل شوک‌زا مانند اسلحه‌های الکتریکی، زنجیر نمودن طولانی‌مدت آنان به تخت و یا صندلی، شکستن فک، بینی و دنده زندانیان در اثر ضرب‌وشتم شدید آنان با مشت، لگد و باتوم و عدم بخیه و پانسمان زخم‌های اندام‌های حیاتی آنان.

این برخوردهای شدید و وحشیانه، سبب وخیم‌تر شدن مشکلات ذهنی این بیماران شده و درمان آنان را در آینده سخت‌تر می‌کند. کاربرد خشونت زیاد علیه بیماران روحی، سبب مرگ برخی از آنان نیز شده است. در بسیاری از زندان‌های آمریکا، مأموران زندان مجاز هستند تا به منظور تأمین امنیت زندان، از زور و خشونت استفاده کنند.

این اقدامات، زندان را برای افراد به‌ویژه بیماران ذهنی، تبدیل به محیطی بسیار خطرناک نموده است. این مجوز کاربرد زور درحالی صادر شده است که هم براساس قانون اساسی آمریکا و هم براساس قوانین حقوق بشری بین‌المللی، به‌کارگیری زور علیه فرد زندانی (چه رسد به اینکه آن فرد یک بیمار ذهنی باشد) تنها در مواقع بسیار ضروری مجاز است و هیچ‌کس حق ندارد از آن به‌عنوان ابزاری برای تنبیه بیماران استفاده کند.

در این گزارش، ده‌ها مورد از کاربرد خشونت و ضرب و شتم شدید زندانیان بیمار در برابر رفتارهای غیرارادی و غیرتهدیدآمیز مانند ادرار کردن بر روی زمین، به کار بردن الفاظ نامناسب و یا محکم بستن درب سلول مستند شده است. در بسیاری از این موارد، مأموران زندان بدون هیچ تذکر قبلی و یا اصلاحی، اقدام به اعمال این خشونت‌ها کرده‌اند.

هرچند آمار دقیق از میزان شیوع استفاده از زور در بیش از ۵ هزار زندان و مراکز اصلاح و تربیت آمریکا وجود ندارد، اما کارشناسان و مشاوران معتقدند که سوءاستفاده از زور علیه زندانیان معلول ذهنی در سراسر زندان‌های آمریکا گسترده بوده و روز به روز در حال افزایش می‌باشد.

عواملی همچون درمان نامناسب و ناکافی بیماران روحی، آموزش ناکافی کارکنان زندان و فقدان نظارت، عدم پاسخگویی و مدیریت ضعیف زندان‌ها سبب وخیم‌تر شدن اوضاع معلولان ذهنی در زندان‌های آمریکا شده است.

– ایجاد واحد مدیریت ارتباطات

در چند سال اخیر، زندان‌هایی با نام «واحد مدیریت ارتباطات» به‌طور رسمی و علنی در آمریکا آغاز به کار کرده است. مطابق با گزارش‌های غیررسمی، هدف از احداث این‌گونه زندان‌ها صرفاً تبعیض دینی و جداسازی مسلمانان از دیگر زندانیان است.^۱

در این نوع زندان‌ها، محدودیت‌های ارتباطاتی شدیدی برای این زندانیان در نظر گرفته شده است؛ به‌طوری که هر زندانی تنها دوبار در ماه و هر بار دو ساعت به‌صورت

1. <https://www.aclu.org/prisoners-rights/bureau-prisons-should-shutter-secretive-and-isolated-communications-management-unit>

کاملاً امنیتی و در حضور زندانبانان می‌تواند با افراد ملاقات کند. تمامی مکالمات باید به زبان انگلیسی باشد. زندانیان واحدهای مدیریت ارتباطات از هرگونه ارتباطات فیزیکی و معاشرت با همسران، دوستان و بستگان خود و حتی از در آغوش گرفتن کودکان و نوزادان خود نیز منع شده‌اند.

– وضعیت زنان زندانی در آمریکا

به زندان افتادن زنان به‌طور بالقوه بیش از زندانی شدن مردان می‌تواند پیامد اجتماعی داشته باشد. نرخ زندانی شدن زنان در آمریکا در طول تاریخ این کشور یکسان نبوده است، بلکه بین دهه‌های ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰، تقریباً سه برابر شده است. نتیجه این‌که این نرخ در حال حاضر بیش از هشت برابر نرخ مشابه آمریکا در طول بخش اعظم قرن بیستم است. در حال حاضر حدود ۲۰۶ هزار زن (نرخ معادل ۱۲۷ زن در هر ۱۰۰ هزار زن) در آمریکا زندانی هستند.

در ۹۸ درصد از موارد تجاوز جنسی به زنان در زندان‌های آمریکا، تجاوزکننده یک مرد از میان مقامات زندان است. در عین حال، به‌طور متوسط، ۴۱ درصد از نگهبانان زندان در مراکز ایالتی اصلاح و تربیت زنان، مرد هستند؛ یعنی اجازه دارند هریک از زندانیان را به‌طور عریان بازرسی بدنی کنند و در هر شرایطی که اراده کنند، به زنان زندانی، دسترسی خصوصی داشته باشند.^۱

هزاران گزارش وجود دارد که نشان می‌دهد مقامات مرد در زندان‌های زنان، در ازای فراهم آوردن دسترسی به مواد مخدر یا امکانات دیگر، و یا تهدید به نوشتن گزارش‌های ساختگی درباره سوءرفتار زندانیان برای انتقال آنها به سلول انفرادی یا حتی

1. <http://www.jurist.org/datetime/2014/09/christina-piecora-female-inmates.php>

ممنوعیت ملاقات آنان با فرزندان‌شان، قربانیان را وادار به تن دادن به خواسته خود می‌کنند. چه‌بسا به‌دلیل همین اختیارات نامعقول است که اگرچه زنان تنها ۷ درصد از جمعیت زندانیان آمریکا را تشکیل می‌دهند، اما ۴۶ درصد از قربانیان تعرض جنسی در زندان‌های آمریکا، از میان همین ۷ درصد هستند.

اوایل سال ۲۰۱۴ بود که گزارشی از وقایع درون زندان زنان «جولیا تاتویلر» ایالت آلاباما افشا شد که از سوءرفتار جنسی مقامات و نگهبانان با زندانیان از جمله اجبار آنها به تجاوز، استفاده از دستشویی مقابل نگهبانان و حتی شرکت در مسابقات زیبایی به‌صورت برهنه پرده برداشت.

۵. مجازات اعدام در آمریکا

آمریکا در میان کشورهای قرار دارد که اعدام را به‌عنوان یکی از مهمترین مجازات‌های خود در کنار مجازات حبس ابد قرار می‌دهد، البته اعدام در همه ایالات‌های آمریکا اجرا نمی‌شود.

در آمریکا، اعدام به یک شکل صورت نمی‌گیرد و انواع مختلفی دارد. تزریق مواد کشنده به‌عنوان اصلی‌ترین نوع اعدام در این کشور صورت می‌پذیرد که در بسیاری از موارد به‌عنوان جایگزینی برای روش‌های دیگر است. با این حال در میان ایالات مختلف روش‌هایی همچون صندلی برق، اتاق گاز، طناب‌دار و تیرباران برای کشتن مجرم اتخاذ می‌شود.

آمریکا علیرغم تلاش گسترده برای اعتراض به اعدام‌های صورت پذیرفته در ایران، به‌نحوی عمیق با این مجازات در کشور خود همراهی می‌کند، به‌طوری که عملاً در

عمده ایالت‌های جنوبی آن اعدام به‌نحوی قابل توجه صورت می‌پذیرد.^۱ در سال ۲۰۱۲ میلادی، ۴۳ نفر در مجموع، در ایالات متحده اعدام شدند و سه هزار و ۱۴۶ نفر نیز در انتظار اجرای آن به‌سر می‌بردند.^۲ آمار ویژه‌ای که در ارتباط با صدور و اجرای احکام اعدام در آمریکا جلب توجه می‌کند، متعلق به احکام اجرا شده برای متهمان نوجوان بوده که در زمان صدور حکم اعدام، هنوز به ۱۸ سال نیز نرسیده بودند. در این سال‌ها دست‌کم ۲۲ مورد حکم اعدام در آمریکا اجرا شده که متهمان اعدامی نوجوانان کمتر از ۱۸ سال بوده‌اند. هرچند در سال ۲۰۰۵ دیوان عالی آمریکا حکمی را صادر کرده که به‌واسطه آن، اعدام نوجوانان در تمامی ایالات آمریکا منع شده است.^۳ به‌نظر می‌رسد اعدام کردن یا نکردن افراد در آمریکا انگیزه‌ای فراتر از ادعای حقوق بشر داشته باشد. این مسئله را می‌توان از محکومیت اشتباه ۱۵۰ نفر از سال ۱۹۷۳ تاکنون به اعدام و همین‌طور وجود شواهد متقن درباره اعدام افراد بی‌گناه به‌خصوص در ایالت تگزاس، از جمله «کارلوس دی‌لونا»، «روبن کانتو» و «کامرون تاد ویلینگهام»، به خوبی درک کرد. چه‌بسا هزینه‌های زیاد پیگیری پرونده‌های اعدام، دلیل بی‌رغبتی برخی ایالت‌ها به اجرای این حکم و از سویی، تلاش برای قاطع نشان دادن دادگاه‌ها در مقابل مجرمین، انگیزه‌ای برای سیاست «اعدام حداکثری» در ایالت‌های دیگر آمریکا باشد.^۴

1. <http://www.deathpenaltyworldwide.org/country-search-post.cfm?country=united+states+of+america>

2. <http://lhvnews.com/fa/news/10795>

3. https://www.washingtonpost.com/news/post-nation/wp/2014/05/01/everything-you-need-to-know-about-executions-in-the-united-states/?utm_term=.0c82fa0d029a

4. <http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/execution/readings/texas.html>

فصل دوم - کارنامه حقوق بشر آمریکا در سطح منطقه‌ای

در این قسمت به بررسی عملکرد ایالات متحده در حوزه حقوق بشر در دو منطقه آمریکای لاتین و غرب خواهیم پرداخت. انتخاب آمریکای لاتین به جهت همجواری این منطقه با آمریکا و حضور گسترده این کشور در این منطقه مورد بررسی قرار می‌گیرد، آسیا نیز به جهت موقعیت ویژه آن در جهان و اثرگذاری تحولات آن، دخالت‌های آمریکا و البته حضور جمهوری اسلامی ایران در این منطقه مورد بحث قرار خواهد گرفت.

۱. کارنامه حقوق بشر ایالات متحده در آمریکای لاتین

آمریکا از دیرباز منطقه آمریکای جنوبی را حیاط خلوت خود می‌دانست و نقش آشکاری در تغییر حکومت‌ها و روی کار آوردن حکومت‌های دیکتاتوری در آن داشته است و رهاورد این سیاست در طول سال‌های متمادی فقر، جنگ، جنایات سازمان‌یافته، تروریسم و نقض گسترده حقوق بشر بوده است.

براساس دکترین مونروئه ایالات متحده، آمریکای لاتین را به‌عنوان حوزه نفوذ خود تلقی نموده و برای خود جایگاهی ممتاز و انحصاری در این منطقه قائل بوده است. بر همین اساس است که طی دو قرن گذشته مقامات واشنگتن به کرات به مداخله در این کشورها دست زده، حتی در بسیاری از موارد به اشغال نظامی و سرنگون ساختن حکومت‌های کشورهای منطقه از طریق سازماندهی کودتاهای نظامی مبادرت کرده‌اند. از جمله می‌توان به حمایت از کودتای نظامی جنرال پینوشه علیه دولت مردمی سالوادور آلنده در شیلی در سال ۱۹۷۳ اشاره کرد. آمریکا طی دهه‌های متمادی نه تنها نسبت به نقض مکرر حقوق بشر از سوی رژیم‌های دیکتاتوری حاکم در آمریکای لاتین انتقاد نکرد،

بلکه همواره نقش حامی برای این رژیم‌های استبدادی را ایفا نموده است که این امر در تعارض با ادعای آمریکا در ارتباط با رهبری جهان آزاد و تعهد این کشور به دموکراسی و حقوق بشر می‌باشد، همچنین ایالات متحده با اعمال فشار به کشورهای دارای دولت‌های ناهمسو با سیاست‌های خود همچون کوبا و ونزوئلا از طرق مختلف شرایط سختی را بر آنان تحمیل نموده که آسیب‌های جدی برای مردم این کشورها در پی داشته است.

کوبا کشوری است که ۴۰۰ سال در یوغ استعمار کشور اسپانیا بوده و بعد از جنگی که بین آمریکا و اسپانیا شکل گرفت، این دو کشور توافق کردند که کوبا را به اضافه تعدادی از جزایر دیگر به آمریکا واگذار کنند. زمانی که در سال ۱۹۵۹ انقلاب کوبا به نتیجه رسید و دولت کاسترو روی کار آمد، روابط دو کشور وخیم شد و از سال ۱۹۶۰ و ۱۹۶۱ روابط آنها به‌طور کلی قطع شد. بر همین اساس کاسترو هم شرکت‌ها و اراضی که آمریکایی‌ها در این کشور داشتند را مصادره کرد و به همین دلیل رئیس‌جمهور وقت آمریکا روابط تجاری با کوبا را محدود کرد. در نهایت بعد از او جان کندی تحریم‌های دائمی علیه کوبا را امضا کرد و مردم کوبا را حدود ۵۰ سال تحت فشارهای زیادی قرار داد.

نخستین اقدام محدودکننده اقتصادی - کاهش میزان واردات شکر از کوبا - در سال ۱۹۶۰ توسط دولت جمهوریخواه دوایت آیزنهاور بود که رسماً به‌خاطر روند ملی‌سازی انجام شده از طرف دولت انقلابی فیدل کاسترو، اعمال شد. در فوریه سال ۱۹۶۲، جان اف کندی آن را بسط داد و فرمانی برای تحریم صادر کرد. اثر تحریم بر اقتصاد کوبا غم‌انگیز بود. ایالات متحده همواره بازار طبیعی کوبا بوده

است. در ۱۹۵۹، ۷۳ درصد از صادرات جزیره به مقصد همسایه شمالی‌اش بود و ۷۰ درصد واردات آن از ایالات متحده می‌آمد. این مبادلات طی چندین هفته کاملاً قطع شد.

در سال ۱۹۹۱، بلوک اتحاد شوروی دچار فروپاشی شد. ایالات متحده به‌جای عادی‌سازی روابط با کوبا، گزینه تشدید تحریم‌ها را برگزید: از آن پس، اعمال فشار به بهانه تسریع در برقراری دموکراسی و حمایت از احترام به حقوق بشر در دستور کار قرار گرفت.

سه سال پس از به قدرت رسیدن جرج بوش [پدر] در سال ۱۹۹۲، کنگره آمریکا قانون توریسلی را تصویب کرد که به معنای بسط تحریم‌ها علیه مردم کوبا به بهانه ارتقای حقوق بشر بود. بنابر نظر نماینده کنگره «رابرت توریسلی»، هدف «پاشیدن بذر بی‌نظمی در جزیره» بود. این قانون به‌طور عمده به تحریم‌ها جنبه‌ای فرامنطقه‌ای می‌داد که قوانین بین‌المللی آن را ممنوع کرده است. همچنین در سال ۱۹۹۶ دولت کلینتون با امضای قانون «هلمز برتون» بر تحریم‌ها افزود.^۱ مجموعه این تحریم‌ها ضربات سختی را متوجه اقتصاد کوبا نمود و پیامدهای منفی برای شهروندان کوبایی به دنبال داشت.

همچنین آمریکا طی نزدیک به دو دهه اخیر و پس از روی کار آمدن هوگو چاوز رئیس‌جمهور پیشینی ونزوئلا که سیاست‌هایش با ایالات متحده همسو نبود اقداماتی را در راستای سرنگونی دولت وی و خلفش نیکلاس مادورو انجام داده است که در این راستا می‌توان به حمایت از کودتا علیه چاوز در سال ۲۰۰۲ و تحریم شرکت ملی نفت

1. Lamrani Salim/ Cuba, the Media, and the Challenge of Impartiality/published by Stella/Paris/2014

ونزوئلا اشاره نمود. افزون بر این آمریکا در اقدامات جدید خود علیه ونزوئلا تحریم‌های جدیدی را علیه مقامات این کشور اعمال کرد.

بنا به گزارش شبکه خبری بی. بی. سی، آمریکا تحریم‌های جدیدی را علیه مقامات ونزوئلایی به اتهام نقض حقوق بشر و فساد اداری اعمال کرده است. این تحریم‌ها شامل اعمال محدودیت در ورود مقامات ونزوئلایی و خانواده‌های آنها به خاک آمریکا به بهانه نقض حقوق بشر در جریان اعتراضات ضد دولتی در سال ۲۰۱۴ می‌باشد.^۱ این اقدامات آمریکا را باید از مصادیق نقض حاکمیت دیگر کشورها از طریق مداخله در امور داخلی آنها دانست که چنانچه ذکر گردید با هدف سرنگونی یک حکومت ناهمسو با واشنگتن صورت می‌گیرد، امری که البته به‌ویژه در منطقه آمریکای لاتین مسبوق به سابقه می‌باشد.

۲. کارنامه آمریکا در ارتباط با حقوق بشر در غرب آسیا

از پایان جنگ جهانی دوم به این سو شاهد حضور پررنگ آمریکا در منطقه غرب آسیا بوده‌ایم. به طوری که این بخش از جهان در سیاست خارجی ایالات متحده از جایگاه ویژه‌ای برخوردار بوده است تا آنجا که طی دو دهه اخیر آمریکا با ایجاد پایگاه‌های نظامی در منطقه به حضور نظامی خود در غرب آسیا استمرار بخشیده است، طی این چند دهه شاهد نقض مکرر حقوق بشر در منطقه از سوی آمریکا بوده‌ایم که برخی از مهمترین موارد آن در پی می‌آید.

– حمایت از اقدامات جنایتکارانه رژیم صهیونیستی

رژیم صهیونیستی با کمک حق وتوی آمریکا ۶۸ سال است در فلسطین مرتکب جنایت می‌شود و ایالات متحده مانع اصلی اقدامات کشورهای مختلف جهان از طریق سازمان ملل علیه ظلم‌های مداوم رژیم صهیونیستی است. در چند دهه اخیر بیشترین موارد حق وتو را که آمریکا به خود اختصاص داده، در برابر قطعنامه‌های شورای امنیت علیه رژیم صهیونیستی بوده است. آمریکا در دفاع از این رژیم و بی‌توجه به انتقادات جهانی از سیاست‌های آن، تاکنون ۶۱ مورد از قطعنامه‌های شورای امنیت ضداسرائیلی را وتو کرده است. آخرین مورد از وتوی آمریکا علیه ملت فلسطین مربوط به روزهای پایانی سال ۲۰۱۴ میلادی است که شورای امنیت سازمان ملل متحد، پیش‌نویس قطعنامه درخواستی فلسطین برای پایان دادن به اشغال فلسطین و خروج رژیم صهیونیستی از سرزمین‌های اشغالی تا پایان سال ۲۰۱۷ و تشکیل دولت فلسطین را بررسی کرد، لکن پس از رأی‌گیری به دلیل مخالفت آمریکا و استرالیا پذیرفته نشد.^۱

همچنین علاوه بر موارد ذکر شده، آمریکا در جهت حمایت‌های سیاسی از رژیم صهیونیستی و اقدامات جنایتکارانه این رژیم به موارد دیگری نیز مبادرت ورزیده است.

– فشار سیاسی شدید به کشورهای چپ‌گرای چون جمهوری اسلامی ایران و سوریه که با سیاست‌های رژیم صهیونیستی در سرکوب فلسطینیان مخالفت می‌ورزند.

– تروریست شناختن کلیه گروه‌های مقاومت در فلسطین و لبنان و اقدام‌های گوناگون بین‌المللی علیه آنان.

– همسوسازی کشورهای عربی غرب آسیا با سیاست‌های رژیم صهیونیستی و

1. <http://www.iribnews.ir/fa/news/1194774>

استفاده از توان آنها برای فشار به فلسطینی‌های مبارز.

- کاهش سطح «مسئله اعراب و اسرائیل» از یک موضوع کلی به «مسئله اسرائیل و گروه‌های مقاومت» در فلسطین و لبنان و تلاش برای بی‌طرفی سیاسی اعراب در این منازعه به نفع رژیم صهیونیستی به‌گونه‌ای که کشورهای عربی هرگونه همراهی با انتفاضه فلسطین را برابر با خطر برای خود و خلاف مصلحت خویش تلقی نمایند.

- بازگذاشتن دست رژیم صهیونیستی برای انجام هرگونه عملیات نظامی علیه فلسطینیان و گروه‌های مقاومت و نیز ارتکاب هر نوع جنایات جنگی بدون نگرانی از عواقب بین‌المللی آن.

- تلاش برای ایجاد ارتباط سیاسی بین رژیم صهیونیستی و کشورهای عربی و تعیین ضمنی ارتقای سطح این روابط به‌عنوان معیاری برای توسعه همکاری آمریکا با کشورهای عربی.

- سکوت آمریکا در برابر نقض گسترده حقوق بشر توسط پادشاهی عربستان سعودی به‌رغم ادعای آمریکا مبنی بر تعهد این کشور به اجرای مبانی حقوق بشر در سطح جهان که در چارچوب گزارش‌های سالانه وزارت خارجه آمریکا پیرامون وضعیت حقوق بشر در برخی از کشورها نمود می‌یابد و با وجود آن که واشنگتن بسیاری از تحریم‌های اعمالی از سوی خود بر دیگر کشورها را در همین راستا توجیه می‌نماید، اما نسبت به نقض گسترده حقوق بشر از سوی متحدان خود بی‌تفاوت است. در این راستا می‌توان به پادشاهی عربستان اشاره کرد، ریاض از جمله بزرگترین ناقضان حقوق بشر در جهان محسوب می‌شود.

در این ارتباط می‌توان به موارد ذیل شامل تجاوز ناجوانمردانه به یمن؛ سرکوب

مردم بحرین؛ بازداشت‌های خودسرانه؛ نقض آزادی مذهبی؛ اوضاع رقت‌بار شیعیان عربستان سعودی؛ خشونت علیه زنان؛ نقض حقوق کارگران و مهاجران در عربستان؛ اوضاع رقت‌بار فعالان حقوق بشر در این کشور؛ شکنجه و اقدامات غیرانسانی بر ضد زندانیان؛ وضعیت زنان زندانی در عربستان، فقدان آزادی بیان و اندیشه نبود نظام انتخابات در عربستان و حمایت ریاض از گروه‌های تروریستی اشاره کرد. اما آمریکا با نادیده گرفتن این حجم از نقض حقوق بشر درباره آن سکوت اختیار نموده یا حداکثر به برخی لفاظی‌ها بسنده کرده است.

– حمایت از سرکوب مردم بحرین به دست حکومت آل خلیفه

هرچند آمریکا خود را همواره به عنوان حامی دموکراسی در جهان معرفی می‌کند، اما رویکرد این کشور وجود استانداردهای دوگانه را در سیاست‌های آن در این ارتباط نشان می‌دهد، چنانچه واشنگتن از اقدامات سرکوب‌گرایانه آل خلیفه در رابطه با جنبش دموکراسی‌خواهانه مردم بحرین حمایت نمود، اگرچه در ظاهر ایالات متحده فروش برخی تسلیحات را که در سرکوب شورش‌های خیابانی کاربرد دارند به دولت بحرین متوقف کرد و مقامات این کشور خواهان انجام برخی اصلاحات در بحرین شدند، اما در عمل نسبت به حضور نظامیان سعودی برای سرکوب معترضین بحرینی سکوت اختیار کرد. آمریکا حتی همکاری‌های نظامی خود را با آل خلیفه از سر گرفت که البته مقامات آمریکایی با این ادعا که تسلیحات فروخته شده از سوی آنان به بحرین کاربرد ضدشورش ندارند کوشیدند این اقدام خود را توجیه نمایند.

– سرنگونی هواپیمای مسافربری جمهوری اسلامی ایران

کارنامه حقوق بشری آمریکا در قبال ایران به اندازه‌ای سیاه و پر حجم است که می‌توان

کتاب قطوری از موارد نقض حقوق بشر در ایران از سوی آمریکا را به رشته تحریر درآورد. پی‌ریزی سیاست‌های استعماری در ایران عصر پهلوی، اجرای کودتای ۲۸ مرداد علیه دولت دکتر مصدق، حمایت از رژیم پهلوی، استثمار منابع و مخازن ایران، کارشکنی در برابر انقلاب مردمی و اسلامی ۱۳۵۷، تشویق رژیم صدام به تجاوز به ایران و حمایت همه‌جانبه از آن، وضع تحریم‌های اقتصادی، تلاش برای سلب حقوق هسته‌ای ملت ایران و... همگی از موارد نقض حقوق بشر آمریکا در ایران به‌شمار می‌آیند. با این حال در اینجا صرفاً به یکی از مهمترین این موارد اشاره می‌شود.

پرواز مسافری شماره ۶۵۵ شرکت هواپیمایی ایران ایر با شناسه IR655 از بندر عباس به مقصد دوبی در تاریخ ۱۲ تیر ۱۳۶۷ برابر با ۳ ژوئیه ۱۹۸۸ میلادی در حرکت بود که با شلیک موشک هدایت‌شونده از ناو یو اس اس وینسنس متعلق به نیروی دریایی ایالات متحده آمریکا بر فراز خلیج فارس سرنگون شد و تمامی ۲۹۰ سرنشین آن که شامل ۴۶ مسافر غیرایرانی و ۶۶ کودک بودند جان باختند. این سانحه از نظر میزان تلفات انسانی، هفتمین سانحه مرگبار هوایی تاریخ است. آمریکا این مسئله را سهوی دانست و کوشید از زیر بار مسئولیت خود در این ارتباط شانه خالی کند و در این مسیر حتی گهگاه به سناریوپردازی‌های عجیب دست زد و در برخی موارد هواپیمای ایرانی را به‌عنوان مشارکت‌کننده در عملیات نیروهای ایرانی علیه ناوگان خود در خلیج فارس معرفی کرد، هرچند که در نهایت هیئت حقیقت‌یاب وزارت دفاع آمریکا (پنتاگون) شرایط روانی حاصل از حضور طولانی‌مدت در شرایط جنگی را عامل اصلی این اقدام ناو وینسنس دانست.

با این وجود بعدها آمریکایی‌ها از بیم محکومیت در دادگاه بین‌المللی حاضر به

پرداخت غرامت به بازماندگان کشته‌شدگان در این حادثه شدند (البته نه تحت عنوان غرامت) با این حال تا به امروز از عذرخواهی از ملت ایران به جهت ارتکاب به این جنایت جنگی آشکار سرباز زده‌اند.^۱

– نقض حقوق بشر توسط آمریکا در عراق

بیش از یک میلیون کشته در تجاوز به عراق و اشغال آن

در مدت تجاوز و اشغال عراق از سوی آمریکا بیش از یک میلیون نفر مستقیماً به دلیل جنگ کشته شدند. این جنگ که از سال ۲۰۰۳ آغاز شد تلفات فراوانی را به مردم عراق وارد ساخت، در طول مدت جنگ نظامیان آمریکایی از هیچ جنایتی فروگذار نکردند.

برای مثال می‌توان به جنایت در روستای «یوسفیه» اشاره کرد، جنایتی که در آن نیروهای ارتش آمریکا بعد از تجاوز دست جمعی به دختر ۱۴ ساله خانواده عراقی در این روستا واقع در شهر «محمودیه» تمامی اعضای خانواده را قتل عام کردند. «۱۲ مارس ۲۰۰۶ میلادی» دولت آمریکا با استفاده از تسلیحات کشتار جمعی در عراق باعث کشته شدن هزاران نفر شد و هم‌اکنون بسیاری از مردم عراق از عوارض ناشی از استفاده آمریکایی‌ها از سلاح‌های شیمیایی و سلاح حاوی اورانیم غنی شده در حمله به کشورشان رنج می‌برند. برخی کارشناسان عراقی بر این باورند تا سه نسل دیگر بعید است که در عراق یک انسان کامل به دنیا بیاید، زیرا اثر اشعه اورانیم غنی شده که در جنگ سال‌های ۱۹۹۱ و ۲۰۰۳ میلادی در این کشور برجای گذاشت تا یک قرن باقی می‌ماند.

به گفته این منابع صدها هزار نفر نیز مجروح شده و با بیماری‌های حادی ناشی از

1. <http://borhan.ir/NSite/FullStory/News/?Id=7422>

استفاده و به‌کارگیری بمب‌های غیرمجاز ازسوی نیروهای اشغالگر و متجاوز آمریکایی در طول دوران اشغال روبرو شده‌اند. آمار فوق درحالی منتشر شده که نیروهای آمریکایی هدف ظاهری خود و دولت واشنگتن را آزادسازی این کشور از دست صدام حسین و اعطای دموکراسی به عراقی‌ها عنوان کرده‌اند.

رسوایی‌های ضدحقوق بشری آمریکا در زندان ابوغریب

این زندان ابتدا به‌خاطر جنایات صدام حسین و رژیم بعث عراق در شکنجه و اعدام مخالفان به‌خصوص شیعیان به شهرت بین‌المللی رسید.

در سال ۲۰۰۴ میلادی و پس از اشغال عراق توسط آمریکا، با انتشار تصاویری از زندان ابوغریب در برنامه شصت دقیقه شبکه تلویزیونی «سی بی اس» آمریکا و مقاله‌ای در مجله آمریکایی «نیویورکر» به قلم سیمور هرش در مورد شکنجه و آزار زندانیان عراقی توسط نظامیان آمریکایی در زندان ابوغریب، این زندان مورد توجه بین‌المللی قرار گرفت و انتقادات فراوانی از وزارت دفاع آمریکا به‌خصوص وزیر وقت دفاع دونالد رامسفلد صورت پذیرفت.

اقدامات زینبار آمریکا در ارتباط با مردم عراق به تهاجم این کشور به عراق محدود نمی‌شود، بین سال‌های ۱۹۹۰ تا ۲۰۰۳ اعمال شدیدترین تحریم‌ها بر عراق تأثیرات نامطلوبی را بر زندگی مردم این کشور به همراه داشت. «جوی گوردن» در کتاب جنگ نامرئی نقش کلیدی که این کشور در تنظیم تحریم‌ها علیه عراق داشت بررسی می‌کند. وی به‌طور ویژه بر سخت‌گیری‌های خاصی توجه می‌کند که تا اندازه‌ای محصول تعریف آمریکا از عبارت «استفاده دوگانه» و «سلاح‌های کشتار جمعی» بود، به‌گونه‌ای که هر چیزی از لوله‌های آب تا پودر رختشویی و واکسن کودکان را قابل استفاده برای تولید

سلاح‌های کشتار جمعی دانست. نویسندگان با تکیه بر اسناد داخلی سازمان ملل، گزارش‌های محرمانه از ملاقات‌های انجام شده پشت درهای بسته و مصاحبه با دیپلمات‌های خارجی و مقامات آمریکایی، به تفصیل نشان می‌دهد که چگونه ایالات متحده نه تنها از ارسال کمک‌های بشردوستانه حیاتی به عراق جلوگیری کرد، بلکه از تلاش برای اصلاح رژیم عراق نیز ممانعت به عمل آورد.^۱

تأکید آمریکا بر تحریم همه‌جانبه عراق و خلع سلاح آن کشور در حالی بود که واشنگتن خود در سال ۱۹۸۰ به تحریک و تشویق صدام برای تهاجم به جمهوری اسلامی ایران دست زده و در طول جنگ به حمایت سیاسی، نظامی و مالی از رژیم بعث پرداخته بود، آمریکا خود تسلیحات شیمیایی و میکروبی در اختیار عراق قرار داد و استفاده این کشور از این تسلیحات را علیه جمهوری اسلامی ایران و حتی مردم عراق (بمباران حلبچه) نادیده گرفت. واشنگتن در برابر ارتکاب جنایات جنگی دیگر نیز از سوی صدام سکوت اختیار کرد.

فصل سوم - کارنامه حقوق بشر آمریکا در سطح بین‌المللی

پرداختن به کارنامه آمریکا در زمینه حقوق بشر در سطح بین‌المللی مجالی فراتر از این نوشتار می‌طلبد در این بخش تنها به اهم موارد آن خواهیم پرداخت.

۱. بمباران اتمی هیروشیما و ناکازاکی

انفجار اتمی در دو شهر «هیروشیما» و «ناکازاکی» یکی از بزرگ‌ترین جنایات تاریخی

1. <http://www.isca.ac.ir/portal/home/?news//132792/98028/75788>

آمریکا قلمداد می‌شود، جنایتی که به مرگ آنی ۲۲۰ هزار نفر منجر شد. صدها هزار نفر دیگر نیز طی سال‌های پس از آن بر اثر تأثیرات ناشی از آن فاجعه دچار بیماری‌های حاد گشتند. رخداد فوق در سال ۱۹۴۵ و در پی تسلیم نشدن ژاپن در جنگ دوم جهانی از سوی آمریکا صورت پذیرفت. بمباران اتمی «هیروشیما» و «ناکازاکی» تا به امروز تنها موارد استفاده جنگی از سلاح هسته‌ای در جهان است. رخدادی که به‌رغم میزان بالای تلفات و گذشت بیش از هفتاد سال از آن مقامات آمریکایی از عذرخواهی بابت این جنایت جنگی عظیم خودداری می‌کنند. وندی شرمن معاون سابق وزیر امور خارجه ایالات متحده در این زمینه گفته است: من شخصاً فکر می‌کنم که این یک تصمیم درست و البته دردناک بود زیرا این بمباران‌ها تلفات زیادی به جا گذاشت. شرمن افزوده است:

رئیس‌جمهور آمریکا نیز در بازدید از محل یادبود بمباران اتمی هیروشیما به‌جای عذرخواهی از مردم ژاپن، با بیان این موضوع که آمریکا تنها کشوری است که از سلاح اتمی استفاده کرده و به همین دلیل خود را در زمینه حمایت از منع اشاعه هسته‌ای در سراسر جهان مسئول می‌داند از لزوم انقلاب اخلاقی در خصوص تسلیحات اتمی صحبت کرد.^۱

۲. جنایات آمریکا در جنگ ویتنام

نبرد ویتنام از سال ۱۹۶۱ میلادی تا سال ۱۹۷۵ میلادی پرتلقات‌ترین جنگ پس از جنگ دوم جهانی بود. در این جنگ آمریکایی‌های متجاوز ۵ میلیون و دویست هزار نفر

1. http://www.nytimes.com/2016/05/09/world/asia/obama-weighs-visiting-hiroshima-or-nagasaki.html?_r=0

را قتل عام کردند، که ۵ میلیون و یکصد هزار کشته از مردم ویتنام بودند.^۱ تعداد بی‌شماری از شهروندان غیرنظامی جمهوری ویتنام جنوبی توسط سربازان ارتش آمریکا به قتل رسیدند. اکثر قربانیان غیرنظامیان زن و کودک بودند. نظامیان آمریکایی قبل از قتل، برخی از قربانیان را مورد تجاوز و شکنجه قرار می‌دادند و بعد از قطع اعضای بدن ویتنامی‌ها آنها را می‌کشتند. مدارک مستندی در مدت وقوع این تنش در سال‌های ۱۹۶۱ تا ۱۹۷۵ میلادی و پس از آن به ثبت رسید که حاکی از تجاوزهای گسترده نیروهای آمریکا قبل از کشتار زنان ویتنامی و قطعه‌قطعه کردن آنها بوده است. جنایات آمریکایی‌ها در ویتنام به موارد فوق محدود نمی‌شود از جمله دیگر اقدامات جنایت‌کارانه ایالات متحده در این کشور استفاده از عامل نارنجی بود، عامل نارنجی نوعی سم قوی است که ارتش آمریکا در جنگ ویتنام برای از بین بردن جنگل‌های پناهگاه ویت‌کنگ‌ها به کار برد. این ماده علاوه بر از بین بردن جنگل‌های انبوه استوایی بر مردم ویتنام نیز آثار مرگبار فراوانی به جا گذاشت که در نسل‌های بعدی مردم مناطق سمپاشی شده دیده می‌شود. برآوردها نشان می‌دهد بر اثر این سم‌پاشی‌ها، ۴۰۰ هزار نفر کشته یا ناقص‌العضو شدند و در سال‌های بعدی تاکنون ۵۰۰ هزار کودک با اختلالات مادرزادی زاده شده‌اند.^۲

در میان سال‌های یاد شده، ارتش آمریکا نزدیک به ۷۵,۷۰۰,۰۰۰ لیتر علف‌کش شیمیایی و برگ‌زدا بر روی جنگل‌های ویتنام، شرق لائوس و بخش‌هایی از کامبوج

1. York, Geoffrey; Mick, Hayley; «Last Ghost of the Vietnam War», *The Globe and Mail*, July 12, 2008

2. Pellow, David N. *Resisting Global Toxics: Transnational Movements for Environmental Justice*, MIT Press, 2007, p. 159, (ISBN 0-262-16244-X). Stellan et al. 2003: pp 681–687

فروریخت تا با نابودی این جنگل‌ها از پناه گرفتن ویت‌کنگ‌ها در آن که از آن نقاط به نیروهای آمریکایی حمله می‌کردند جلوگیری کند.

۳. کارنامه آمریکا در زمینه حقوق بشر در افغانستان

نیروهای آمریکایی در سال ۲۰۰۱ میلادی و در راستای آنچه مبارزه با تروریسم نامیده می‌شد، جهت مقابله با نیروهای «القاعده» مبادرت به اشغال افغانستان کردند. در این تجاوز نظامی و در سال‌های پس از آن بارها اقدامات خشونت‌آمیز و غیرانسانی از سوی نیروهای اشغالگر آمریکایی صورت پذیرفت که حتی صدای رئیس‌جمهور وقت افغانستان را نیز در آورد. حامد کرزای بمباران مناطق غیرنظامی، ورود به منازل افغان‌ها و موارد متعددی از تجاوز به شهروندان این کشور را از جمله جنایات آمریکا در سال‌های اشغال این کشور برشمرد. در این سال‌ها صدها هزار شهروند افغان توسط نیروهای وابسته به ناتو و در راستای مبارزه با تروریسم قتل عام شده‌اند. آمریکا با حضور در افغانستان حاکمیت این کشور را محدود کرد و به قوی‌ترین متغیر در نقض حقوق بشر در کشور افغانستان تبدیل شد. این درحالی است که واشنگتن برخی کشورهای دیگر از جمله جمهوری اسلامی ایران را به نقض حقوق بشر متهم می‌کند.

– نقض حقوق بشر در زندان بگرام

در دسامبر ۲۰۱۱ خبرگزاری فرانسه گزارش کرد دولت افغانستان با انتشار گزارشی از اعمال شکنجه و بدرفتاری با زندانیان در زندان بگرام در شمال کابل خبر داده است.^۱ این زندان در یک پایگاه نظامی نیروهای آمریکا قرار داشت و اداره آن را آمریکایی‌ها و

1. <http://www1.jamejamonline.ir/newstext.aspx?newsnum=100801024856>

افغان‌ها مشترکاً برعهده داشتند.

گل رحمان قاضی، رئیس وقت کمیسیون نظارت بر اجرای قانون اساسی افغانستان که به دستور حامد کرزای، رئیس‌جمهوری وقت این کشور از زندان بگرام دیدن کرده بود گفت: در جریان دیدار اعضای کمیسیون از این زندان، شماری از زندانیان از اینکه مورد شکنجه قرار گرفته‌اند شکایت کرده‌اند.

به گفته این مقام افغان، برخی از زندانیان نیز از اینکه به هنگام بازرسی آنان را مجبور کرده‌اند برهنه شوند، شکایت کردند. محرومیت از غذا، ماندن در زندان به‌رغم تبرئه شدن یا پایان یافتن دوران محکومیت از دیگر مواردی است که زندانیان با اعضای کمیسیون نظارت بر اجرای قانون اساسی مطرح کرده و از آن شکایت داشتند.

گل رحمان قاضی افزود: در آن بخش از زندان بگرام که به وسیله خود افغان‌ها اداره می‌شد میزان شکایات و نارضایتی‌ها از بدرفتاری با زندانیان کمتر بود.

– کشتار غیرنظامیان افغان توسط نیروهای آمریکایی

دفتر نمایندگی سازمان ملل در افغانستان زمانی اعلام کرده بود که تلفات غیرنظامیان در این کشور تنها طی ۹ ماه بر اثر حملات هوایی، ۷۲ درصد افزایش یافته است.

براساس این گزارش، طی ۹ ماه، دو هزار و ۵۶۲ غیرنظامی در افغانستان کشته و پنج هزار و ۸۳۵ تن نیز زخمی شده‌اند. دفتر نمایندگی سازمان ملل در افغانستان در گزارش خود همچنین از افزایش تلفات کودکان از سال ۲۰۱۳ تاکنون ابراز نگرانی و تأکید کرد: دو هزار و ۴۶۱ مورد آسیب به کودکان را ثبت کرده است که از این میان ۶۳۹ کودک کشته و هزار و ۸۲۲ کودک دیگر زخمی شده‌اند. همچنین تنها طی ۹ ماه، ۲۴۰ زن کشته و ۶۳۷ تن دیگر زخمی شده‌اند. دفتر نمایندگی سازمان ملل

در افغانستان همچنین یک هزار و ۸۹۷ مورد آسیب به غیرنظامیان شامل ۶۲۳ کشته و یک هزار و ۲۷۴ زخمی را ثبت کرده است که ۴۲ درصد نسبت به سال گذشته افزایش داشته است.^۱

هرچند که دفتر نمایندگی سازمان ملل در افغانستان در گزارش خود، نظامیان افغان را نیز در کشتار غیرنظامیان در حملات هوایی مقصر دانسته است، اما از دیدگاه ناظران سیاسی، ارتش افغانستان از توانایی قابل توجهی برای عملیات هوایی برخوردار نیست که بخواهد در کشتار غیرنظامیان همچون نیروهای ناتو و آمریکا نقش داشته باشد.

اگر چه کشته شدن تمامی غیرنظامیان افغان به واسطه حملات نیروهای آمریکایی نبوده است، اما این از مسئولیت مقامات واشنگتن نمی‌کاهد زیرا عدم استقرار امنیت در افغانستان پس از گذشت ۱۵ سال از اشغال این کشور به دست آمریکا به نوعی بازتابنده ناکارآمدی سیاست‌های اتخاذی دولتمردان ایالات متحده در رابطه با افغانستان است. نظامیان آمریکایی در افغانستان در موارد متعددی به قتل غیرنظامیان افغان دست زده‌اند که در این ارتباط مورد ذیل قابل ذکر است:

براساس گزارشی که مجله آمریکایی «رولینگ استون» در سال ۲۰۱۰ منتشر کرد گروهی از نظامیان آمریکایی که متهم به قتل بی‌رحمانه غیرنظامیان افغان بودند، آن‌طور که پنتاگون مدعی است، مخفیانه عمل نکرده‌اند بلکه در مقابل دیدگان واحد نظامی خود، مرتکب جنایت شده‌اند.^۲ این برخلاف ادعای ارتش آمریکا بود که می‌گوید این

1. <http://unama.unmissions.org/unama-releases-civilian-casualty-data-third-quarter-2016>

2. <http://morallowground.com/2011/03/28/rolling-stone-publishes-graphic-unedited-u-s-army-kill-team-war-crime-photos/>

نظامیان بدون اطلاع فرماندهان خود، عمل کرده‌اند، این افراد متهم بودند صحنه جنایت را تغییر داده‌اند تا وانمود کنند قربانیان، جنگجو بوده‌اند.

۴. نقض حقوق بشر در زندان گوانتانامو

بازداشتگاه گوانتانامو نام زندانی است در خلیج گوانتانامو در جنوب شرقی جزیره کوبا که در اختیار ارتش آمریکا قرار دارد. این پایگاه طبق قرارداد بین آمریکا و کوبا، از سال ۱۹۰۳ در اجاره نیروی دریایی آمریکا بوده و اگرچه پس از انقلاب کوبا در دهه ۱۹۵۰، دولت آن کشور خواستار لغو این اجاره‌نامه شد، اما آمریکا با این درخواست موافقت نکرده و هر ساله چک مبلغ اجاره را برای دولت کوبا می‌فرستد و دولت کوبا هم از نقد کردن آن خودداری می‌کند. در پی حملات انتحاری ۱۱ سپتامبر سال ۲۰۰۱ در آمریکا و اعلام دکترین «مبارزه جهانی با تروریسم» دولت آمریکا بازداشتگاهی را در این پایگاه ایجاد کرد تا کسانی را که در ارتباط با اقدامات تروریستی در نقاط مختلف جهان بازداشت می‌شوند، در این محل زندانی کند.

این افراد که دارای تابعیت آمریکایی نیستند، در مناطق مختلف جهان دستگیر شده‌اند و تحت عناوینی مانند «اشخاص متخاصم غیرارتشی» به گوانتانامو فرستاده شده‌اند. در یک زمان، بیش از هفتصد تن از آنان در این محل زندانی بودند.

از آنجا که آمریکا این افراد را «نظامی دشمن» نمی‌داند، آنان از حقوق اسیران جنگی برخوردار نیستند و از آنجا که نه تابعیت آمریکایی دارند و نه در خاک آمریکا دستگیر یا زندانی شده‌اند، در حوزه قضایی ایالات متحده قرار ندارند و مشمول حقوق بازداشت‌شدگان در قوانین آن کشور، مانند ایراد رسمی اتهام، دسترسی به وکیل مدافع

در مراحل بازجویی و حق محاکمه سریع و عادلانه نشده‌اند.

تقریباً از زمان فعال شدن بازداشتگاه گوانتانامو، شرایط زندانیان باعث شد تا دولت آمریکا با انتقادهای شدیدی در داخل و خارج، به خصوص از سوی سازمان‌های بین‌المللی مدافع حقوق بشر، مواجه شود. در تاریخ ۲۲ ژانویه ۲۰۰۹ میلادی، باراک اوباما، رئیس‌جمهور جدید ایالات متحده آمریکا، در دومین روز ورودش به کاخ سفید فرمان تعطیل شدن بازداشتگاه گوانتانامو و همچنین زندان‌های مخفی سیا را صادر کرد، اما این مراکز هیچ‌گاه تعطیل نشدند.

در طی این سال‌ها اخبار نگران‌کننده‌ای درباره انجام شکنجه در زندان گوانتانامو منتشر شده است، اقداماتی که به بهانه گرفتن اطلاعاتی از تروریست‌ها که می‌تواند به پیشگیری از انجام عملیات تروریستی و مرگ افراد بی‌گناه منجر شود توجیه می‌گردد. «فیلیپ سندز» استاد دانشکده حقوق دانشگاه لندن، در کتابی با عنوان «تیم شکنجه» که در سال ۲۰۰۸ به رشته تحریر درآورد، از روش‌هایی برای شکنجه در زندان «گوانتانامو» پرده برداشت که در این ارتباط می‌توان به موارد ذیل اشاره کرد:

- محرومیت از خواب

محرومیت از خواب به این دلیل مورد استفاده قرار می‌گیرد که مقاومت روان‌شناختی فرد را کاهش می‌دهد و ظرفیت بدن برای تحمل درد را از بین می‌برد. محرومیت از خواب در قالب «یادداشت نامه وزارت دفاع در سال ۲۰۰۲» مجاز شناخته شد. ارتش آمریکا محرومیت از خواب برای زندانیانش تا ۷۲ ساعت را مجاز اعلام کرد.^۱

1. http://thejusticecampaign.org/?page_id=273

- محرومیت حسی

از روش محرومیت حسی برای ایجاد حس ترس، گم‌گشتگی و ایجاد حس وابستگی روان‌شناختی به فرد بازجو استفاده می‌شود. در دهه ۱۹۵۰ سازمان سیا پژوهشی درباره رفتار انسان و کنترل ذهن انجام داد. دکتر هب، روان‌شناس و استاد دانشگاه مک‌گیل پژوهش‌هایی بر روی افراد انجام داد و تلاش کرد با قرار دادن آزمودنی‌ها در اتاق‌هایی با دستگاه تهویه مطبوع که به دستگاه‌های گوش‌پوش، دستکش و عینک‌های فضایی مجهز بودند در آنها حالت‌هایی شبیه به روان‌پریشی ایجاد کند. افرادی که در این اتاق‌ها قرار گرفته بودند بعد از گذشت ۲۴ ساعت توهم‌هایی از انواع مختلف، اعم از توهم‌های شنیداری، دیداری و غیره داشتند؛ بعد از گذشت ۴۸ ساعت شخصیت آنها کاملاً از هم گسیخت و دچار حالت‌های شخصیت‌زدودگی شدند. افرادی که در چنین حالت‌هایی قرار می‌گیرند بیشتر آمادگی پذیرش دستورات و مطالبات فرد بازجو را به دست می‌آورند.^۱

- زندان انفرادی / انزوا

این روش بی‌رحمانه نیز آثار روان‌شناختی متعددی اعم از توهم، آسیب‌های هیجانی، هذیان و افت کارکردهای شناختی (ذهنی) فرد را به همراه دارد. استفاده از زندان انفرادی برای بازجویی از فرد تحت «کنوانسیون منع شکنجه»، «کنوانسیون ژنو» و در کل قوانین بین‌المللی غیرقانونی محسوب می‌شود.^۲

- اعدام‌های ساختگی

در قوانین بین‌المللی اینکه به دروغ به زندانی گفته شود که قرار است کشته شود،

1. Ibid

2. Ibid

غیرقانونی است.^۱

- خوراندن دارو

آزمایش‌های پزشکی بر روی زندانیان پس از آنکه در اردوگاه‌های نازی از آنها به‌طور گسترده استفاده شد، غیرقانونی به‌حساب آمدند. استفاده از آزمایش‌های پزشکی به قصد بازجویی، با برنامه‌ای در سازمان سیا موسوم به برنامه MKULTRA در خلال جنگ سرد آغاز شد.

در این روش عوامل زیستی و داروها روی افراد مورد آزمایش قرار می‌گرفتند تا در نهایت دارویی که باعث کنترل ذهن و تغییر رفتار فرد می‌شد، کشف شود. ارتش آمریکا در سال ۲۰۱۱ تأیید کرد که برای زندانیان از دوز بالایی از داروی «لاریوم» استفاده کرده است که باعث آثار نورو روان‌شناختی (عصب روان‌شناختی) مانند افکار و رفتارهای خودکشی و روان‌پریشی شده است.^۲

- استفاده از سگ برای ایجاد هراس در میان زندانیان

«جیم‌هاینس» حقوقدان وزارت دفاع آمریکا در سال ۲۰۰۲ با نوشتن یادداشتی رسمی استفاده از روش‌های محرومیت از خواب، قرار دادن زندانی در حالت‌های تنش‌زا، برهنگی و استفاده از سگ را مجاز اعلام کرد.^۳ تحقیق در مورد ادعاهای مربوط به رفتار سوء اف.بی.آی (گزارش اشمیت) نشان داد که بازجویان نظامی در خلال فرآیند بازجویی از سگ برای ایجاد هراس در زندانیان استفاده می‌کردند.^۴

1. Ibid

2. Ibid

3. <https://www.theguardian.com/uk/2005/jan/02/usa.guantanamo>

4. <http://www.antiwar.com/news/?articleid=8560>

- سرردهای دمایی

بسیاری از کشورها، از این روش برای شکنجه استفاده کرده‌اند. به‌عنوان مثال، برزیلی‌ها در سال ۱۹۶۶ دمای سلول‌ها را از آخرین حد گرمای ممکن به سردترین درجه می‌رساندند. استفاده از «سلول‌های سرد» در گوانتانامو، در سال ۲۰۰۵ به‌عنوان بخشی از «فنون گسترش‌یافته بازجویی» سازمان سیا مجاز شناخته شد. علیرغم این، از این روش پیش از آن هم استفاده می‌شد، برای مثال در یادداشت‌نامه «هاینس» که دونالد رامسفلد آن را امضا کرد، این روش موجود بود.^۱

- بمباران حسی (شلوگی)

در سال ۲۰۰۴ یکی از مقامات ارتش آمریکا تأیید کرد که زندانیانی که همکاری نمی‌کنند لباسشان را در می‌آورند و فقط یک لباس زیر به تن می‌کنند، آنها را با دست و پاهای بسته روی صندلی می‌نشانند و مجبور می‌کنند نور شدید را تحمل کنند و از طریق دو گوشی هدفون که به گوش دارند به موسیقی راک و ریپی که با صدای بلند پخش می‌شود و در آن فقط صدای فریاد و جیغ زدن است، گوش کنند؛ در همین حال دستگاه تهویه نیز روی آخرین درجه قرار داده می‌شود.

- غرق مصنوعی

این روش، یک شیوه قدیمی به‌خصوص در جنگ ویتنام بوده است. در این شیوه، قربانی را بر روی یک تخته یا سطح صاف ثابت می‌کنند. سپس صورت او را با یک پارچه می‌پوشانند، به‌طوری که سطح صورت، چشم‌ها، بینی و دهان کاملاً پوشیده باشد. سپس به تدریج کمی آب بر روی پارچه، پیشانی و روی صورت می‌ریزند تا پارچه نمناک شود و

1. <http://thejusticecampaign.org> , Op.cit

سپس کم کم بر مقدار آب البته بسیار مختصر می‌افزایند. به تدریج که رطوبت پارچه بیشتر می‌شود تنفس سخت‌تر به نظر می‌رسد و ظرف مدت بسیار کوتاهی بدون اینکه به واقع راه تنفس مسدود شده باشد قربانی احساس خفگی شدید کرده و در حقیقت مرگ را جلوی چشم خود می‌بیند. این شیوه به دلیل آثار شدید روانی که دارد منجر به Gag Reflex می‌گردد. در این رفلکس عصبی نرم گلو یا همان زبان کوچک مانع ورود هر چیزی به محوطه گلو می‌گردد.^۱

– مشاهده شکنجه شدن دیگران

مشاهده شکنجه شدن دیگران می‌تواند حالتی در فرد شبیه به حالتی که خودش شکنجه می‌شود، ایجاد کند.

– روش‌های روان‌شناختی

این روش‌ها، در کل برای ایجاد حالت‌های پرخاشگری، شخصیت‌زدایی روان‌شناختی و احساس‌های درماندگی و شکستن دفاع‌های روانی فرد مورد استفاده قرار می‌گرفتند. در این روش‌ها به‌عنوان مثال از فرد زندانی خواسته می‌شد کتاب‌های کودکان را بخواند؛ یکی از مواردی که افشا شد فرد بازجو برای شکستن مقاومت روان‌شناختی فرد ساعت‌ها برای او کتاب هری پاتر خوانده بود. این روش، باعث می‌شد زندانی‌ها تلقین‌پذیر شوند و در حالت‌های کودکانه قرار گیرند.^۲

– خوراندن اجباری غذا

در این فرآیند به فردی که دست به اعتصاب غذا زده و یا به‌طور کلی میل به خوردن غذا

1. <https://www.theguardian.com/law/2015/oct/16/cia-torture-water-dousing-waterboard-like-technique>

2. http://www.nytimes.com/2016/10/09/world/cia-torture-guantanamo-bay.html?_r=0

ندارد، با وارد کردن لوله‌ای پلاستیکی از راه بینی یا دهان، غذا را به زور به داخل معده وی هدایت می‌کنند. بنابر برخی گزارش‌ها در سال‌های ۲۰۰۵ و ۲۰۱۳ که برخی از زندانیان زندان گوانتانامو دست به اعتصاب غذا زده بودند زندانبانان از این طریق تلاش کرده بودند تا اعتصاب غذای زندانیان را بشکنند.^۱ البته اقدامات نگهبانان گوانتانامو در این ارتباط به خوراندن اجباری غذا محدود نشده از روش‌های دیگری همچون محروم ساختن زندانیان از آب آشامیدنی و کاهش شدید دمای سلول نیز استفاده شده بود.^۲

– مشکلات زندانیان پس از آزادی

مشکلات زندانیان گوانتانامو حتی پس از آزادی آنها از این بازداشتگاه نیز ادامه دارد، بسیاری از آنها امکان ورود به کشورهای خود را نمی‌یابند، به‌عنوان مثال «عبدالمالک وهاب الرحبی» زندانی ۳۷ ساله گوانتانامو که در اصل اهل کشور «یمن» است، پس از آزادی به‌جای آنکه به کشورش فرستاده شود، به «مونتنگرو» منتقل شد این درحالی است که وی طی ۱۴ سال حبس در گوانتانامو هرگز به هیچ جرمی متهم نشده بود. برخی از آنها نیز که به کشور دیگری منتقل شده‌اند با مشکلات اجتماعی فراوانی در کشور میزبان مواجه هستند، در این رابطه «خوزه موخیکا» رئیس‌جمهور اروگوئه در تاریخ ۱۳ فوریه ۲۰۱۵ طی سخنرانی هفتگی رادیویی خود اعلام کرد ۶ تن از زندانیان «گوانتانامو» که در این کشور پناهنده شده‌اند، از مشکلاتی چون عدم انطباق خود با محیط رنج می‌برند زیرا ۱۳ سال در انزوا و شرایط نامهربانی زندگی کرده‌اند. وی همچنین تصریح کرد آنها بسیار متفاوت از فرهنگ اروگوئه هستند و با یادگیری زبان نیز

1. <http://www.bbc.co.uk/news/world-us-canada-23763513>

2. http://www.cleveland.com/opinion/index.ssf/2013/09/force-feeding_prisoners_tortur.html

مشکلاتی دارند. زندانیانی که مورد بی‌عدالتی‌های وصف‌ناپذیری قرار گرفته‌اند و هنوز هم باید پیامدهای انزوای خود را تحمل کنند تا بتوانند خود را با محیط تطبیق دهند. افزون بر این رفتار غیرانسانی آمریکایی‌ها با زندانیان گوانتانامو که برخی از آنها اساساً بی‌گناه زندانی شده بودند آنها را به طعمه‌های مناسبی برای گروه‌های تروریستی همچون داعش تبدیل کرده است.

به گفته دکتر محمدعلی شاه‌موسوی، پزشکی افغانستانی که ۴۰ ماه را در بند آمریکایی‌ها در زندان‌های بگرام و گوانتانامو گذرانده است، علیرغم اینکه بیشتر زندانیان گوانتانامو افراد عادی بودند، اقلیتی از طالبان و القاعده نیز در زندان گوانتانامو حضور داشتند و اقدام به ترویج عقایدشان در میان افراد عادی می‌کردند. با توجه به عقده‌ای که در زندان از آمریکایی‌ها در دل زندانیان کاشته می‌شد و نیز آموزش‌های وهابی که عناصر طالبان و القاعده به زندانیان می‌دادند، زمینه شکل‌گیری افراطی‌گری در آنها فراهم می‌شد، به نحوی که اکثر افغانستانی‌هایی که از زندان گوانتانامو آزاد شده‌اند به گروه‌های افراطی و حتی داعش، پیوسته‌اند.^۱

- بازداشت شهروندان ایرانی در گوانتانامو

مطابق اطلاعات منتشر شده توسط وزارت دفاع آمریکا و نشریه نیویورک تایمز سه شهروند ایرانی به نام‌های جعفر میرزای، بختیار بامری، محمد انورکرد در بازداشتگاه گوانتانامو زندانی بوده‌اند. هر سه این زندانیان آزاد شده‌اند که دو نفر آنها به ایران و یک نفر به افغانستان منتقل شده‌اند. طبق اسناد هیچ‌یک از سه زندانی با القاعده یا طالبان ارتباطی نداشته‌اند که این نمونه دیگری از تضییع حقوق شهروندان

1. <http://alef.ir/vdcccisq1s2bqoo8.ala2.html?392911>

ایرانی توسط دولت آمریکا می‌باشد.^۱

۵. زندان‌های مخفی آمریکا در سراسر جهان

در سال‌های اخیر گزارش‌هایی منتشر شده است که نشان می‌دهد آمریکا در نقاط مختلف جهان دارای زندان‌های مخفی می‌باشد که به جهت واقع شدن آنها در خارج از خاک این کشور حقوق مشخص شده برای زندانیان در قوانین ایالات متحده بر آنها اعمال نمی‌شود.

در این رابطه می‌توان به زندان سیا در سومالی اشاره کرد که در زیرزمین آژانس امنیت ملی این کشور در موگادیشو قرار دارد. اما این وضعیت فقط خاص کشورهای آفریقایی و جهان سوم نیست. در ژوئن سال ۲۰۰۷ میلادی، دیک مارتی، سیاستمدار و دادستان دولتی سابق سوئیس در گزارشی خطاب به شورای اروپایی عنوان کرد مدارک و اسناد کافی در دست دارد که حاکی از وجود بازداشتگاه‌های مخفی تحت نظارت سیا در اروپا از سال ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۵ میلادی در برخی کشورهای اروپایی مانند لهستان و رومانی است. همچنین به دلیل افزایش انتقادات درخصوص زندان گوانتانامو و به‌منظور اجتناب از پیگرد قضایی، نیروی دریایی آمریکا زندان‌های سری دیگری را در آب‌های بین‌المللی یعنی در خارج از حوزه اقتدار قضایی ایجاد کرده است. تا سال ۲۰۱۵ سه فرزند از این کشتی‌ها توسط انجمن بریتانیایی Reprieve شناسایی شده که عبارتند از: USS Ashland, USS Bataa, USS Peleliu. پر واضح است وجود این تعداد زندان مخفی آن هم خارج از حوزه اقتدار قضایی ایالات متحده بستر ساز نقض مکرر حقوق بشر در این زندان‌ها می‌باشد.^۲

1. <http://projects.nytimes.com/guantanamo/country/iran>

2. <https://www.opensocietyfoundations.org/fact-sheets/investigations-cia-renditions>

۶. عدم عضویت آمریکا در کنوانسیون‌های حقوق بشری

آمریکا، کشوری که مدعی پیشبرد اهداف سازمان ملل متحد و رعایت حقوق انسانی است، هنوز به مهمترین کنوانسیون‌های مرتبط با حقوق بشر نپیوسته و به بهانه‌های متعدد از الحاق به معاهدات حقوق بشری خودداری کرده است. آمریکا تاکنون به عضویت کنوانسیون حقوق کودک، کنوانسیون حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، پروتکل اختیاری کنوانسیون منع شکنجه، کنوانسیون بین‌المللی حمایت از افراد در برابر ناپدید شدن اجباری، کنوانسیون رُم در خصوص اساسنامه دیوان کیفر بین‌المللی، کنوانسیون بین‌المللی حمایت از حقوق تمام کارگران مهاجر و اعضای خانواده‌های آنها، کنوانسیون مربوط به وضعیت پناهندگان، کنوانسیون رفع تبعیض علیه زنان و کنوانسیون حقوق بشر بین‌المللی درنیامده است.

همچنین براساس اعلام کمیسیون حقوق بشر، آمریکا در هیچ‌کدام از اسناد حقوق بشری منطقه‌ای عضو نشده است. در مواردی هم که در کنوانسیون‌های وارد شده، قراردادهای حقوق بشری این کشور در کنگره (مجلس) تصویب نمی‌شود.

آمریکا در کنوانسیون‌هایی مانند منع شکنجه، میثاق حقوقی، مدنی، سیاسی و بین‌المللی عضو نشده و اساساً آنها را قبول ندارد، درحالی که این کشور بیشترین ادعای رعایت حقوق بشر در جهان را دارد، اما در سطح جهان کمترین عضویت در نهادهای حقوق بشری را داراست.^۱

1. https://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=IV-9-b&chapter=4&clang=_en

جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

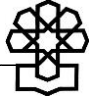
آمریکا همواره کوشیده است خود را به‌عنوان الگوی تمام‌عیار اجرای بی‌کم و کاست حقوق بشر و احترام به دموکراسی معرفی نماید. دولتمردان آمریکایی ادعا دارند در هیچ جایی از جهان نمی‌توان احترام و اجرای این اصول را مانند ایالات متحده مشاهده کرد. بر این اساس است که یک مأموریت ویژه را که همانا رهبری جهان برای دستیابی به دموکراسی واقعی و پایدار و تحقق مبانی و اصول حقوق بشر می‌باشد را برای خود قائلند. به همین دلیل مقامات آمریکایی در دوره‌های مختلف و از هر دو حزب اصلی این کشور خود را دارای چنان صلاحیتی می‌دانند که درباره کارنامه حقوق بشری دیگر کشورها داوری نموده و اقدامات تنبیهی یا تشویقی در ارتباط با آنان انجام دهند با این وجود مروری کوتاه بر عملکرد این کشور در حوزه حقوق بشر که در این نوشتار صورت گرفت خط‌طلانی بود بر ادعاهایی که مقامات واشنگتن طی دهه‌های متمادی مطرح نموده‌اند. آمریکا در عرصه داخلی در تاریخ خود شاهد نسل‌کشی سرخپوستان و به‌بردگی کشیدن سیاهپوستان بوده و حتی امروزه نیز تبعیضات نژادی گسترده در این کشور به چشم می‌خورد، امری که در کنار تبعیضات دینی گسترده شرایط نامطلوبی را برای اقلیت‌های نژادی و مذهبی در آمریکا رقم زده است. صدور احکام ناعادلانه اعدام، وضعیت وخیم زندان‌ها به‌ویژه برای زنان و نقض حریم شخصی شهروندان توسط سرویس‌های امنیتی این کشور را نیز می‌بایست به موارد نقض حقوق بشر در آمریکا افزود. ممکن است در پاسخ، مقامات آمریکایی چنین مطرح نمایند که برخی از موارد مذکور سیاست رسمی دولت ایالات متحده نبوده و تخلف از قوانین موضوعه این کشور است، اما حتی پذیرش این موضوع نیز از مسئولیت دولت آمریکا در این ارتباط

نمی‌کاهد. بالطبع دولتی که در داخل قلمرو تحت حاکمیت خود با این میزان از نقض حقوق بشر مواجه است هرگز صلاحیت اظهارنظر پیرامون عملکرد دیگر کشورها را در این ارتباط نخواهد داشت. در سطوح منطقه‌ای و بین‌المللی نیز بارها و بارها شاهد نقض حقوق بشر از سوی آمریکا در نقاط مختلف جهان بوده‌ایم. موارد بی‌شمار تجاوز به کشورهای مختلف و نقض حاکمیت سرزمینی آنها، ارتکاب جنایات جنگی در اقصی‌نقاط جهان و حمایت از ناقضین حقوق بشر در موارد متعدد که تنها نمونه‌هایی از آنها در این نوشتار ذکر گردید مؤید این ادعاست. نگاهی هر چند گذرا به کارنامه ایالات متحده در حوزه حقوق بشر در سطوح منطقه‌ای و بین‌المللی به روشنی نشان می‌دهد حقوق بشر و دمکراسی صرفاً ابزاری در دست دولتمردان آمریکایی برای اعمال فشار بر دولت‌های ناهمسو با سیاست‌های این کشور است. این گزارش به وضوح تأیید می‌کند که آمریکا از صلاحیت و صداقت لازم برای سخن گفتن از حقوق بشر برخوردار نیست، این کشور به دنبال دستیابی، حفظ و تداوم سلطه خود بر جهان بوده و به‌منظور نیل به این هدف از ابزارهای مختلفی از جمله ادعای حمایت از اصول و مبانی حقوق بشر و رشد و گسترش دمکراسی بهره‌برداری می‌کند.

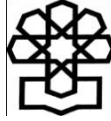
منابع و مأخذ

۱. زین، هاوارد (۱۳۸۹)، رؤیای آمریکایی؛ روایتی دیگر از تاریخ مردم آمریکا، شفيعی سروستانی، فاطمه، تهران: عابد.
2. <http://borhan.ir/NSite/FullStory/News/?Id=7422>
3. <http://www.borhan.ir/NSite/FullStory/News/?Id=7074>
4. <http://alef.ir/vdccsiq1s2bqoo8.ala2.html?392911>
5. <http://www.mizanonline.ir/fa/news/209063>
6. <http://www.iribnews.ir/fa/news/1194774>
7. <http://www.isca.ac.ir/portal/home/?news/132792/98028/75788>
8. Lamrani Salim/ Cuba, the Media, and the Challenge of Impartiality/published by Stella/Paris/2014
9. Pellow, David N. Resisting Global Toxics: Transnational Movements for Environmental Justice, MIT Press, 2007, Stallman et al. 2003.
10. York, Geoffrey; Mick, Hayley; «Last Ghost of the Vietnam War», The Globe and Mail, July 12, 2008.
11. <http://www.pewresearch.org/fact-tank/2013/08/21/through-good-times-and-bad-black-unemployment-is-consistently-double-that-of-whites/>
12. http://www.washingtonpost.com/blogs/therootdc/post/many-american-workplaces-are-becoming-more-segregated /2012/10/25/6c86e0a6-1e15-11e2-b647-bb1668e64058_blog.html
13. http://www.census.gov/newsroom/releases/archives/facts_for_features_special_editions/cb13-ff02.html
14. www.usa.chinadaily.com.cn/opinion/2013-04/22/content_16430203.htm
15. http://www.democracynow.org/2012/5/11/un_probe_us_should_return_stolen
16. www.usa.chinadaily.com.cn/opinion/2013-04/22/content_16430203.htm
17. <https://www.theguardian.com/world/2013/sep/11/nsa-americans-personal-data-israel-documents>
18. <http://edition.cnn.com/2010/US/07/29/florida.burn.quran.day>
19. <http://www.cnn.com/2010/US/06/06/new.york.ground.zero.mosque>

20. www.usa.chinadaily.com.cn/opinion/2013-04/22/content_16430203.htm
21. <http://www.nydailynews.com/new-york/hate-crime-victim-recovering-home-article-1.1204467>
22. <http://www.nydailynews.com/news/national/navy-pulls-targets-muslim-women-seal-training-range-article-1.110715۴>
23. <http://abclocal.go.com/ktrk/story?section=news/local&id=8909285>
24. <http://www.reuters.com/article/2011/03/29/us-usa-muslims-idUSTRE72S4K720110329>
25. <https://www.washingtonpost.com/news/fact-checker/wp/2015/04/30/does-the-united-states-really-have-five-percent-of-worlds-population-and-one-quarter-of-the-worlds-prisoners/>
26. <https://www.aclu.org/prisoners-rights/bureau-prisons-should-shutter-secretive-and-isolated-communications-management-unit>
27. <http://www.deathpenaltyworldwide.org/country-search-post.cfm?country=united+states+of+america>
28. http://www.bbc.com/persian/blogs/2016/07/160717_144_nazeran_nucleardeal_barjam
29. <http://www.cnduk.org/campaigns/global-abolition/hiroshima-a-nagasaki>
30. <http://www.npr.org/blogs/thetwo-way/۲۰۱۳۰۵۰۱۵۱۲/۱۹/۰۸/۲۰۱۳/calif-seeks-permission-to-force-feed-prison-hunger-strikers>
31. <http://www.theguardian.com/commentisfree/2013/aug/22/california-prison-hunger-strike-force-feed>
32. http://www.washingtonpost.com/world/2013/09/23/d1bf4ef6-24b6-11e3-b3e9-d97fb087acd6_story.html?wprss=rss_world_twpstaffonly&Post+generic=%3Ftid%3Dsm_twitter_washingtonpost
33. <http://www.bbc.co.uk/news/world-us-canada-23763513>
34. http://www.cleveland.com/opinion/index.ssf/2013/09/force-feeding_prisoners_tortur.html
35. <http://projects.nytimes.com/guantanamo/country/iran>

36. <https://www.opensocietyfoundations.org/factsheets/investigations-cia-renditions>
37. https://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mt_dsg_no=IV-9-b&chapter=4&clang=_en
38. <http://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/StatusOfRefugees.aspx>
39. <http://www.voltairenet.org/>

شماره مسلسل: ۱۵۱۱۲

مرکز پژوهش‌ها
مجلس شورای اسلامی

شناسنامه گزارش

عنوان گزارش: مهمترین مصادیق نقض حقوق بشر توسط آمریکا

نام دفتر: مطالعات سیاسی (گروه سیاست خارجی)

تهیه و تدوین: پویان بابایی

ناظر علمی: مهدی امیری

متقاضی: دکتر علاءالدین بروجردی (رئیس کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی)

ویراستار تخصصی: —

ویراستار ادبی: —

واژه‌های کلیدی:

۱. آمریکا

۲. حقوق بشر

تاریخ انتشار: ۱۳۹۵/۸/۱۶